

odsev odseva

**Ta svet ni črn,
je nasmeha vreden**

**Po sledi suma
kaznivega dejanja**

**Pregled uspehov
in težav naše
mlade občine**

**Slovenski jezik
in slovenski
kulturni praznik**

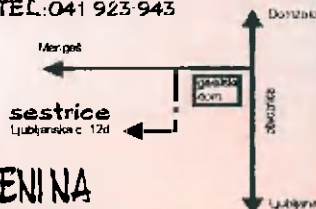

pizzeria

sestrice

LJUBLJANSKA 12 D TRZIN

TEL: 041 923 943

VABLJENI NA
SLASTNE PIZZE

Slaščičarna Oger

star. Trzin, Mengeska 26

Nudimo vam veliko izbiro poročnih
in otroških tort po tujih katalogih;
torte velikosti od 8 kosov naprej, tudi
diabetične; domačo potico; ročno izdelane
domače piškote in še veliko drugega.
Če želite, vam torto naredimo po sliki,
ki jo prinesete s seboj.

ODPRTO VSAK DAN OD 7.00 DO 21.30.
Telefon: 01 564-20-50

GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Menges, GSM: 041 644 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Ciklino-vzdrževalni servis

- generalna piščanja po adaptacijah
- strojno globinsko čiščenje stalnih oblog
- oblaženjenega pohištva, notranjosti vozil...

Senčila

- lamelne zavese, notranje in zunanje žaluzije
- glise in rolo zavese, tende in markize...

Montiramo termorefleksivne in protivlomne folije

- sungard
- glassgard
- SDI distribution

Slikopleskarstvo

- barvanje stenovanj, fasad, oken, vrtnih ograj...

clean beat

ZAKAJ ČRNO-BEL JANUARSKI ODSEV

OVajprej se želim bralcem opravičiti za črno-belo januarsko številko Odseva. Ni mi bila všeč in nisem se z veseljem odločil za takšno rešitev, vendar sem z njo želel marsikaj povedati. Z njo sem pravzaprav samo izpolnil željo kar tradicionalne želje in zahteve občinskih svetnikov, ki so mi jih vsake pol leta razlagali na sejah občinskega vodstva. Razumel sem, kaj so mi hoteli povedati, ko so poudarjali, naj bom trd, da naj udarim po mizi in rečem: »Konec redakcije! Objavili bomo tisto, kar ste do določenega datuma redakcije naredili. Boste drugi vsaj vedeli, da se je treba držati rokov! Nisem pa prepričan, da so v občinskem vodstvu razumeli oz. hoteli razumeti, ko sem jim razlagal, zakaj tega prej nisem želel narediti. Imam občutek, da so moje neprisilno vodenje redakcije razlagali z ugovorivami, češ, Miro je premehek, je naiven, si tega ne upa narediti. S takimi ocenami se v glavnem ne strinjam. Diktature nisem uvažal, ker vem, da prisila spodbudi novo nasilje, verjetno bi se v redakciji prepirali, kdo bi dobil čr na želodcu, izgubili bi še tiste, ki so pripravljene pisati, predvsem pa mislim, da za takšno izvajanje diktature nisem finančno zadostil motiviran.

Prva letošnja številka Odseva je bila takšna prav zato, ker sem v njej objavil skoraj samo tisto, kar sem do določenega datuma dobil. V Odsevu že nekaj časa velja, da je zaključek redakcije vsakič desetega v mesecu, vendar se tega držijo zelo redki. Razloge za to sem že večkrat razlagal. Za zadnji Odsev sem redakcijo zaključil 15. januarja, se pravi 5 dni po dogovorjenem zaključku redakcije, nisem pa želel narediti tistega, kar običajno naredim, da poskrbim za tisto, kar manjka, napišem še dodatne članke, najdem fotografije in. Zato je bila januarška številka tanjša, v njej ni bilo nobenega pogovora, manjkalo pa je tudi poročilo z januarske seje občinskega sveta.

Naslovnica je bila črna iz več razlogov. Prvi je ta, da urednik za fotografijo tokrat ni prinesel fotografije zanjo. Na ta način je protestiral, ker še ni dobil honorarja za november in december. Jaz bi sicer lahko izbral drugačno barvo za prvo stran, vendar sem s tem opozoril na vlogo Odseva pri promociji občine. Menim, da je bila večina do zdaj objavljenih naslovnih lepih in da se nam ni bilo treba sramovati našega glasila. Odslikavala oz. odsevala je podoba sodobnega Trzina. Predstavniki našega

turističnega društva so pogosto Odsev ponujali na različnih prireditvah kot občinsko promocijsko gradivo. Z Občine se vsak mesec na različne naslove v sednjih občinah pošiljali po več kot 100 izvodov Odseva, ko pa sem na sejah občinskega sveta opozarjal na promocijsko vrednost našega časopisa, pa so se mi svetniki prizanesljivo nasmiali. Januarja pa je bilo občinskim uslužbenkam kar nerodno pošiljati okrog tak črn Odsev. Mogoče so svetniki zdaj le spoznali, kaj smo jim razlagali. Ko so zaklenili blagajno za Odsev, bi mogoče kakšen tolar le lahko izbrskali tudi iz predala za promocijo občine.

Črno-bele platnice so bile tudi opozorilo pred črno-belimi poročanjem o dogajanju v Trzinu. Občini so bili nemalokrat nezadovoljni z našim kritičnim pisanjem o nekaterih naložbah, načrtih in dogajanjih v občini. Večkrat smo namreč dopustili, da so se slišala tudi razmišljanja, ki so se razlikovala od tistih, ki so prevladovali v vodstvenih krogih naše občine. Ves čas smo poudarjali, da je Odsev časopis trzinške občine z malo začetnico in ne Občine z veliko začetnico. Menimo, da je vzrok za gonjo proti Odsevu prav v tovrstnem pisanju, da je financiranje le priročen izgovor. V občini bi se morali ob tem vseeno zavedati, da smo za občinsko politiko ves čas hoteli ali nehoti delati kar dobro »reklamo«. Občinsko vodstvo je imelo v vsaki številki veliko možnosti, da je razložilo svoje poglede in dejanja. Nekateri pa so se ob tem težko sprijaznili, da smo kdaj pokazali tudi na napake. Saj to ni nič slabega. Tisti, ki dela, lahko naredi tudi napake, saj nismo nezmotljivi hogovci: napak ni, če se ne dela. Več glav pa več je in v uredništvu Odseva nikakor nismo želeli, da bi bilo naše pisanje črno-belo, da bi bili še v večji meri trobili občine in župana, kot nam nekateri očitajo. Na platnicah ni bilo reklamnih oglasov, ker je urednica za trženje iz najrazličnejših opravičljivih in neopravičljivih vzrokov za-

mujala. Po 10. januarju sem bil trikrat pri njej, da bi dobil reklame, potem pa sem redakcijo dokončno »zaključil«. Januar je običajno mesec, ko je reklam malo. Iako da škoda ni bila velika, vseeno pa so bile prazne strani tudi sporočilo občinarjem. Ko izračunavamo stroške Odseva, seštevajo samo izdatke, ki jih imamo in imajo za pripravo, izvedbo in raznos Odseva in Uradnega vestnika, nikakor pa ne želijo pri končnem obračunu cene glasila upoštevati tudi njegovega zaslužka z reklamami. To je do nas zelo nepravilno in tudi nestimulativno. Pravzaprav ni pomembno, kako uspešni smo pri trženju, saj nam tega ne priznavajo, preprosto ne upoštevajo. Po vsem tem je za nas prav vseeno, če so platnice prazne, pa še cene je, če so črno-bele in ne barvne. Nenazadnje so v preteklosti na Občini z nekaterimi ukrepi učinkovito poskrbeli za poslabšanje naših pogojev za nabiranje reklamnih oglasov med trziškimi podjetji. S prvo letošnjo številko Odseva sem skušal občinskemu vodstvu nazorno prikazati nekaj stvari, ki jim jih hočemo na vseh sestankih, ki jih imamo z njimi v zvezi z Odsevom, dopovedati. S črno-belo številko pa sem hotel nekaj povedati tudi bralcem in tudi sodelavcem v uredništvu Odseva. Vem, da nekateri naši bralci sporočila niso razumeli. Eni so mislili, da gre za tehnično napako, drugi so časopis vzeli v roko brez razmisleka in so se zgolj spraševali, če mogoče za kom žalujemo, vemo pa tudi, da je bila zadnja številka ena najbolj branih doslej. Prebrali so jo tudi nekateri Trzinci, ki Odseva drugače ne berejo. Kar se tiče mojih prijateljev, sodelavcev pri Odsevu, pa menim, da so sporočilo, ki jim je bilo z zadnjo številko namenjeno, so kako dobro razumeli, po potezahu, ki so jih povlekli v občinskem vodstvu,

Nadaljevanje na str. 2

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe
Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erčali
Tehnični urednik: Emil Pevec
Urednik fotografije: Jože Seljak
Trženje: Jožica Valenčak
Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Luken
Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovica, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Mušič, Tanja Prelovski, Mirjam Štrih, Jara Urbas, Andrej Zupanc
Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale
Naklada: 1470 izvodov
E-naslov: odsev_96@hotmail.com

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva v Trzinu.

Slika na naslovnici: To svet ni črn.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Včasih se zdi, kot da se čas zgodi in kot da je potrebno v vedno krajšem času opraviti vedno več. Občina Trzin obstoja že šest let in pričakovali bi, da smo v tem času na številnih rednih sejah občinskega sveta že veliko postorili. Seveda smo. Sprejeli smo celo vrsto odlokov, ki urejajo zadeve iz pristojnosti občin. Vsa-ko leto znova pravočasno sprejememo proračun in vse potrebne spremljevalne akte. Bolj ali manj ažurno tudi prilagajamo svoje predpise novim zakonom in podzakonskim aktom vlade ali ministrstev in vendar se vedno znova izkaže, da je še veliko tega, kar je potrebno urediti. Včasih za to poskrbimo kar sami. Tudi Občina Trzin ni imuna za razne nesporazume ali tudi nepravilnosti na tem ali onem področju in potem pač mora to obravnavati občinski svet in občasno sprejeti tudi kak sklep, ki ni ravno vsem po volji. In tako tem, ki burijo duhove, nikoli ne zmanjka. Na februarjski seji, ki bo tedaj, ko boste občani in občanke brali te vrstice, že za nami, bo imel občinski svet na dnevnem redu kar petinajst točk. Seveda ne bodo vse enako pomembne in enako dramatične, a vsaj nekaj je med temi petinajstimi zadevami takih, ki bodo gotovo odmevne v javnosti.

Na naslednji, marca ni seji bomo obravnavali zelo pomemben dokument za prihodnost naše občine. Po enoletnih pripravah in tudi številnih razpravah, posvetih z različnimi interesnimi skupinami, po dveh zborih občanov in opravljeni obširni anketi bomo dokončno pripravili predlog Strategije razvoja Občine Trzin za obdobje 2005 do 2010 in občinski svet bo, kot

upam, ta predlog 14. marca tudi sprejel. S tem dokumentom bomo začrtali razvoj naše občine za naslednje srednjeročno obdobje po načelih trajnostnega razvoja. To pomeni, da bomo ob odločitvi za podporo težnjam po nadaljnjem razvoju jasno postavili tudi pogoje, da razvoj ne sme ogroziti ravnovesja v okolju oziroma ogroziti narave kot ključnega dejavnika v tem okolju. Koncept trajnostnega razvoja je danes, kot vemo, domnevno temeljno vodilo razvoja tudi v širšem okolju, v Republiki Sloveniji in v EU kot celoti. Vendar se vse prevečkrat izkaže, da pritiski trga in kapitala prisilijo politiko, da se vedno znova za kak korak umakne, kadar je potrebno braniti okolje in naravo ali standard socialnih pravic. Mi, kot majhna občina, na prvi pogled najbrž lahko zelo malo storimo, da bi se razmere izboljšale, toda še vedno velja, da je potrebno začeti pri sebi in dati zgled drugim. Tudi večjim.

Tisto, kar morda pri vsem tem koga preseneča, je odločitev za dovolj natančno načrtovanje razvoja in postavljanje ciljev za pet, šest let vnaprej. Še posebej zato, ker imamo še vedno polna ušesa kritik t.i. planskega gospodarstva in radi prisegamo na tržne zakonitosti in neoliberalno načelo tržne regulacije, še posebej na področju gospodarstva. Toda, kot smo najbrž že vsi opazili, tudi EU kar naprej sprejema plane in strategije nadaljnjega razvoja in jih seveda potem tudi spreminja in prilagaja. Spomnimo se razprav o Lizbonski strategiji, Ravno zdaj polekajo tudi zelo intenzivne debate o t.i. finančni perspektivi za obdobje 2007-2013 in v skladu s tem tudi Republika Slovenija pripravlja Strategijo razvoja za isto obdobje in prav na februarjski seji bomo tudi mi v naši občini odločali o tem, da se občina Trzin ponovno vključi v pripravo razvojnega programa za območje Ljubljanske urbane regije za čas od 1. 2007 do 2013. Ljubljanska urbana regija vključuje

štiriindvajset občin, vključno z Mestno občino Ljubljana, in predstavlja najbolj razvito območje Slovenije, in za Trzin nikakor ni nepomembno, kaj se bo v tej regiji dogajalo v naslednjih letih. Tudi zato je važno, da še pred tem sprejememo lastno strategijo in potem skušamo vplivati na razvojni program regije tako, da bomo morda lažje uresničevali svoje razvojne cilje v sozvočju s širšim okoljem.

Tone Peršak

Nadaljevanje s str. 1

ZAKAJ ČRNO-BEL JANUARSKI ODSEV

pa sporočila očitno spet niso razumeli ali ga ne želijo razumeti. Razmišljajo zgolj, da je šlo za sovražno polezo, naperjeno proti njim. Na uredništvu smo imeli po izidu januarske številke sestanek, na katerem smo sprejeli vrsto sklepov, s katerimi smo hoteli izboljšati delo uredništva in v kar največji meri izpolniti zahteve občinskega vodstva. Na Občini se na naše pobude do zaključka redakcije niso odzvali, v stilu, ki še kako spominja na zlate čase komunizma, pa so predlagali nekaj rigoroznih ukrepov, ki naj bi porazili krila novinarske svobode.

Urednik

[Handwritten signature]

Zbor krajanov (26. 1. 2005)

Telefonske številke Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax: **564 17 72**

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Spletna stran:
http://www.obcina-trzin.si/

IZ UREDNIŠTVA ODSEVA

Sklepi s sestanka uredniškega odbora Odsev s sredo, 26. januarja 2005, v prostorih vrtca Patlica, Mengeška 22.

Prisotni: Miro Stebe, Mateja Erčulj, Emil Pevec, Jožica Valenčak, Marija Lukan, Jože Seljak, Tone Ipavec, Nataša Prah, Andrej Županc, Franci Banko

Opravičeno odsotni: Urša Mandeljic, Mirjam Stih

1. Deseti v mesecu (do 23.59) je rok za oddajo vseh prispevkov, prav tako reklam in naslovnice.
2. Glavni urednik mora biti seznanjen z vsem, kar bo v časopisu, in ne sme nič mimo njega, kot se je to dogajalo doslej.
3. Vsi članki morajo biti lektorirani, prispevki pa morajo imeti tako pot: MIRO-MA-RIJA-EMIL.
4. Emil Pevec je odgovoren za število strani. Če se pokaže, da bi bilo strani več, kot je zapisano v odloku, se mora posvetovati z glavnim urednikom, katere prispevke lahko izloči, ali pa se morata dogovoriti o morebitnem povečanju obsega.
- Seljak Jože je kot urednik fotografije zadolžen, da preveri vse fotografije v Odsevu. Deselega v mesecu oz. ko bo Odsev postavljen, se morata z Emilom dogovoriti, da jih pogleda. Koordinacija med Emilom in Jožetom mora biti boljša, kot je bila doslej.
- Pri obračunu stroškov pisanja, urejanja, tiskanja in razsoda Odseva je treba upoštevati tudi zasluge, ki ga ima Odsev s trženjem. Nazorno je treba pokazati višino stroškov, ki jih ima občina z Odsevom, znižane za prihodke, ki jih Odsev dobi s trženjem. Pristajamo zgolj na ta izračun stroškov Odseva.
- Financiranje Odseva, ki je bilo določeno leta 1999, je neizvitensko. Takrat je bilo določeno, da občina financira 60%, Odsev pa mora poskrbeti za 40% z reklamami; v teh šestih letih smo ugotovili, da tega ne moremo doseči, ker se Trzin ne odločajo za tolikšno oglaševanje, poleg tega pa je Odsev v neenakopravnem položaju z ostalimi časopisi na našem območju (Domžalske novice, Mamut, Kamniške novice).
- Podpiramo cenik za lektoriranje in predlagamo povišanje. Prav tako se zavzemamo za plačilo vseh prispevkov, z izjemo pisem bralcev in uradnih obvestil, objavljenih v Odsevu. Predlagamo tudi povišanje honorarjev za pisce pri Odsevu. Za vse pa naj velja neto cenik.
- Finančno in tudi drugače naj se ločita Uradni vestnik in Odsev. Naj se za obe publikaciji vodi druga proračunska postavka oziroma konto.
- Vsak mesec naj se vodi evidenca zaslužkov in porabljenega denarja. Evidenco vodi Miro v sodelovanju s finančno službo.

Glavni in odgovorni urednik Odseva
Miro Stebe

PREDLOG SPREMENB ODLOKA O GLASILU OBČINE TRZIN ODSEV

ki jih je na sestanku 31. 1. 05 sestavila delovna skupina predstavnikov svetniških skupin občinskega sveta, v kateri so bili: Matjaž Erčulj (SDS), Janez Mušič (Nsi), Lilijana Smrekar (ZLSD), Romeo Podlogar (Lista za zeleni Trzin), Jože Cof (Lista za trajnostni razvoj Trzina) in Matjaž Loborec (LDS).

Odlok o občinskem glasilu Odsev naj se spremeni tako, da:

- Uradni vestnik občine Trzin ne bo več obvezno izhajal kot priloga glasila Odsev, temveč le praviloma, kar pomeni, da izid Odseva in Uradnega vestnika ne bosta več nujno pogojena drug z drugim oz. da izid Odseva ne bo več odvisen od seje občinskega sveta;
- bo občinski svet poslej izbral glavnega in odgovornega urednika na podlagi razpisa (za dve leti) in na osnovi predložene programske zasnove besedila, del katere mora biti obvezno tudi vsebinski načrt rubrik znotraj glasila ter zagotovitev zadostnega števila stalnih sodelavcev;
- oblikovanje uredništva z vidika občinskega sveta ni več potrebno, medtem ko bo funkcije in pristojnosti uredniškega sveta v imenu občinskega sveta prevzel kolegij občinskega sveta;
- se natančneje uredi vprašanje, kateri prispevki morajo biti honorirani in kateri ne (pisma bralcev, reklamni članki, obvestila in poročila o dejavnosti društev, prispevki župana in drugih občinskih funkcionarjev ipd.);
- mora letno iziti 11 rednih števil Odseva v skupnem obsegu 352 strani, od katerih je 44 strani lahko barvnih, in da mora vsaka številka obsegati 32 strani oz. po dogovoru s kolegijem OS največ 36 ali najmanj 28 strani;
- mora Odsev obvezno iziti vsak mesec, razen avgusta, do 25. v mesecu in
- bo že z odlokom urejeno sankcioniranje nespoštovanja določb odloka.

Delovna skupina je tudi ocenila, da je januarska številka Odseva tako s svojo vizuelno podobo kot z vsebino več uredniških člankov pomenila neustrezno provokacijo in neke vrste zlorabo položaja s strani glavnega in odgovornega urednika, glede na opustitev objave večjega števila reklam in barvnih strani pa tudi oškodovanje Občine Trzin kot ustanovitelja in izdajatelja Odseva. Delovna skupina meni, da bi občinski svet v zvezi s tem moral sprejeti ustrezni sklep.

Občinski svet je predlog sprememb potrdil 14.2.2005.

Z LEPIM VEDENJEM V LEPŠE ČASE

Turistično društvo je v petek, 21. januarja, v dvorani Marjanice Ručigaj pripravilo predavanje znane etnologinje, zbiralke narodnega bogastva, publicistke in profesorice Dušice Kunaver o tem, kako lepo vedenje v vsakdanjem življenju lahko naredi odnose med ljudmi prijaznejše in prijetnejše. V zelo zanimivem predavanju so poslušalci izvedeli marsikatero zanimivost o bontonu, lepih pozornostih in o tem, zakaj so se v preteklosti uveljavile posamezne navade. Pojasnila je, zakaj se ljudje ob različnih priložnostih različno vedejo, kako se razlikujemo po značaju in o tem, kako so že drobne malenkosti zelo zgovorne in govorijo o ljudeh ter njihovem razpoloženju. Med predavanjem je profesorica marsikoga prepračala, da vseeno ni tako nepomembno, če se držimo določenih pravil lepega obnašanja, saj se tudi tako lahko izognemo nejevolji in slabim občutkom. Predavanja se je udeležilo 28 poslušalcev, žal pa med njimi ni bilo mlajših. Mogoče bi tudi njim koristilo kakšno takšno spoznanje in mogoče bi ob tem spoznali, da imajo tudi stare stvari svoj pomen in le niso tako nepomembne, da jih je treba kar vreči med staro šaro.

TA SVET NI ČRN, JE NASMEHA VREDEN

Kulturni dan na praznik norcev, župan govori na proslavah ob obletnici smrti našega največjega pesnika, kako davki in država dušijo kulturo, doma pa noče razumeti, zakaj je Odsev tako drag. Trepljajo me po ramenih, da je naš časopis dober, vseeno pa ga želijo pokvariti. Od kakih 5.000 prebivalcev, kolikor naj bi jih štel Trzin, jih za izboljšanje razmer in lepše, prijetnejše ter zabavnejše življenje v njem aktivno deluje le slaba stotinja. Namesto da bi združili moči, se poslušali, usklajevali in si pomagali, da bi bili močnejši in učinkovitejši, si mečemo polena pod noge, si nagajamo, se žalimo in sploh trošimo čas, energijo in denar za to, kdo bo koga. Človek bi nad tem lahko jokal, pa ne bi bilo nobene koristi. Lahko se le vprašamo, zakaj je to sploh potrebno, saj se bomo vsi gledali postrani, postali bomo zagrenjeni, dobili čire na želodcih in sploh nas bodo razjedla negativna čustva. Mogoče je ena od možnih rešitev tudi, če se le nasmejemo in si mislimo, da pač še nismo zreli za demokracijo, in gremo dalje.

To se zdaj dogaja z Odsevom. Prepričan sem, da vzrok za gonjo proti Odsevu ni le njegova debelina in njegova cena. Če bi bilo to res, bi v občinskem vodstvu poskušali najti dogovor z ustvarjalci časopisa, ne pa da skličejo sestanek predstavnikov političnih strank, ki nam skušajo vsiliti domnevno že pozabljeni komunistični način nadzora nad pisanjem. Vsak normalen človek ve, da se v mehanični delavnici ne morejo dogovoriti o načinu dela v pizzeriji. O delu pizzerije, ta pa mu med igro vrne tri kovance. Koliko je bil končni strošek Janezkove igre pri avtomatu? Že ob zaključku prvega razreda bi osnovnošolci odgovorili, da Janezkov strošek znaša sedem kovancev. V primeru Odseva pa ta računica za občinsko vodstvo ne drži. Pri obračunu finančnega po-

za ustvarjalce Odseva takšno modrovanje ne bi bilo vredno pozornosti, če ga ne bi za zvečljivo formulo sprejemali izdajatelji časopisa – se pravi tisti, ki držijo v rokah škatle in platno. Prepričani smo, da so to formulo oz. rešitev potegnili iz povojnega naftalina mogočniki v občinskem vodstvu, ki jih žuli, da Odsev občasno piše tudi kritično o nekaterih občinskih projektih. To jemljejo za napade na njihovo delo in kot osebne žalitve. Cena Odseva jim je prišla kot naročena za rezanje peruti uredništva.

Računske naloge

V občinskem vodstvu nam zastavljajo naslednjo računsko nalogo: Če pri mizarju naročim omaro, mizar pa ti pripelje in zaračuna dve, ti enostavno rečeš, da druge omare nisi naročil, da je ne potrebuješ in da je ne boš plačal. To je povsem logično in pravilno razmišljanje, mi pa iz prakse poznamo še druge rešitve. Neredko se dogaja, da mizar po naročilu naredi res le eno omaro, vendar jim, ko jo pripelje, zaračuna višjo ceno. Naročnik ima v tem primeru možnost, da omaro zavrne ali pa plača višjo ceno. V tržinski občini so naročili kar nekaj takšnih omar, ki so bile na koncu dražje, na občini pa so višjo ceno mirno izplačali. Mogoče so ugotovili, da je to edina rešitev, da se ni dalo nič drugega, da je mizar imel večje stroške, da je uporabil bolj kakovostne materiale ali pa, da bi bilo naročanje druge omare pri drugem mizarju še dražje. Pri Odsevu pa gre še za eno računsko nalogo: Janezek ima v žepu deset kovancev. Odloči se, da bo z njimi igral na igralnem avtomatu. V avtomat drugega za drugim vrže vseh deset kovancev, ta pa mu med igro vrne tri kovance. Koliko je bil končni strošek Janezkove igre pri avtomatu? Že ob zaključku prvega razreda bi osnovnošolci odgovorili, da Janezkov strošek znaša sedem kovancev. V primeru Odseva pa ta računica za občinsko vodstvo ne drži. Pri obračunu finančnega po-

slovanja Odseva ves čas seštevajo le stroške, ki naj bi bremenili Odsev, ne želijo pa od stroškov odšteti tudi zasluga Odseva z oglaševanjem. To, koliko Odsev zasluži s trženjem, pri končnem izračunu zanje sploh ni pomembno, opozorijo pa nas, da s trženjem ne dosegamo 40 % cene stroškov, kot je bilo naivno določeno v zlatih starih časih. Mislimo, da to ni pošteno in da je strošek, ki ga ima občina z Odsevom, nižji, kot ga razglašajo. Prav tako pa se ne strinjamo, ker ceno Odseva bremenijo še druge postavke, predvsem postavitev, tiskanje in raznos Uradnega občinskega vestnika, ki, če jih seštejemo, vseeno manjšajo ne zanemarljivo vsoto. Kot smo navajali že v prejšnjih številkah, so na debelino in seveda ceno Odseva vplivale tudi brezplačne objave predvolilnih strankarskih reklam, nekatere, s strani občine naročene objave sporočil, kompenzacije ipd. Ponovno pa poudarjamo, da neto cena našega dela ostaja nespremenjena od leta 99, da pa so se v tem času zelo povečala bruto izplačila za naše honorarje. Gospod župan o teh davkih govori na proslavah in zagovarja umetnike in druge prejemnike avtorskih honorarjev, na svojem dvorišču oz. v svoji občini pa ne želi po tej strani pojasniti višine stroškov Odseva članom delovnih skupin, ki o resničnih problemih in naših novinarskega dela ne vedo kaj dosti več, kot naj bi izvedeli po partijski liniji. Svoboda obveščanja in pravica do obveščenosti sta dve od temeljnih postavk demokracije, nekateri pa še vedno menijo, da je potreben strožji nadzor nad obveščevalci. Ob tem lahko samo zapišem, da je ta svet zabaven in lep, bralec pa zaželim: Na svidenje v naslednji demokraciji!

Miro Štebe

ODSEVNIK

27. 5. 05

... DOBER DAN, GOSPOD! ...
POVEDALI SO MI, DA STE VI NOVI
UREDNIK! ... PRINESEL SEM
ZLANEK, KI STE GA NAROCILI! ...

... UUU, MADONA!! ...
... EJ, TASTAR,
KOLA TI BOM REKU
LEJ, TE BESEDE ...

... TE PRDEVN'KE
KR VN ZMEŽ,
K SO ZATEŽEN!
... TO POPRAV,
PA PRNES! ...

... PRIDEVNIKE? ...

NASLEDNJI
DAN ...

... NO, TKO.
ZDEJ JE VSAJ
RAZUMLJIV! ... SAM TE GA
NE BI SMEL OMENT! ...
... CEU TA DEU DEJ VN,
K ITAK NOBEN GA NE BRIGA! ...

... ZDEJ PA REJT, K HAM DEU! ...
... MOJI PUJSKI SO ZMER LACNI ...

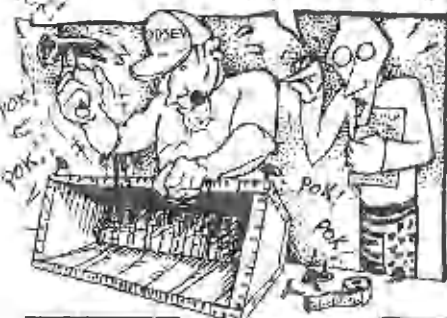
... PA PAZ
NA ZNAKE
D JIH NOU
PREVEČ! ...

SE NASLEDNJI DAN

... EVO, A VIDS, HEHEHE! ...
ZDEJ JE PA DIREKT
ZA U CAJTNG, HAHHA!
... EJ, TASTAR, SM VEDU,
D SI NS! ...

... PA BREZ SKRBI!
SE TE BOMO KDAJ PONUCAL! ...
... TE BOM OMENU
NASLEDNEMU UREDNIKU! ...
HEHEHE! ...

... NA! ...
ZASLUŽS
SI! ...
... ZDRAVO! ...

25. redna seja občinskega sveta Občine Trzin SUM KAZNIVEGA DEJANJA

Januarska seja občinskega sveta je svetnikom in ostalim navzočim postregla s precej škodanimi zadevami, ki je zasenčila vse druge točke dnevnega reda. Svetniki so na seji namreč sprejeli sklep o prijavi suma kaznivega dejanja. Za tak sklep so se odločili, ko so se seznanili s poročilom nadzornega odbora, ki je izvedel nadzor v javnem zavodu OŠ Trzin. Nadzorni odbor je pregledoval dokumentacijo poslovanja vrtca v letu 2003 in ugotovil, da je vrtce v preučevanem letu izplačal sumljivo veliko honorarjev za študentsko delo. Število delovnih ur, ki naj bi jih študentje glede na izračune nadzornega odbora opravili v vrtcu, močno presega število ur, ko naj bi študentje med rednim letnim dopustom nadomestili vzgojiteljice, za kar so bili najeti. Preko študentskih napotnic je bilo tako plačanih za dobrih 37 tednov dela, kar je seveda precej več, kot naj bi trajal redni letni dopust. Nadzorni odbor je zaradi tako nerazumno visokih izplačil študentskega dela zaposil za pojasnila pomočnik o ravnatelja enote vrtca Žabica, ta pa jim je dala zgolj ustno informacijo, da je bilo preko študentskih napotnic plačano delo študentov in ene izmed vzgojiteljic. Ker so svetniki pri tako visokem znesku izplačil (govorimo o dobrih treh milijonih tolarjev) in ob takšni usni informaciji predstavnice vrtca posumili na nezakonitost ravnanja z denarjem, so se odločili za sprejetje sklepa o prijavi suma kaznivega dejanja, od ravnatelja Javnega zavoda OŠ Trzin pa zahtevali, da odpravi pomanjkljivosti pri vodenju vrtca. Naj omenim še nekaj drugih ugotovitev nadzornega odbora, ki na ekonomsko poslovanje vrtca ne mečejo nič kaj lepe luči. V letu 2003 v vrtcu niso ažurirali pogodb z dobavitelji in se niso potrudili za pridobitev ugodnejših pogojev za nakup igrar (tako so na primer plačevali igrarje po rednih cenah, čeprav bi na količino lahko pridobili popust), pisarniških in likovnih pripomočkov, zdravstvenih storitev ... Vrtce v letu 2003 ni vodil evidence porabe pridobljenih sredstev od zaračunanih najemnin, dotacij in ostalih, na drugačen način pridobljenih prihodkov. Stanje v letu 2003 torej ni bilo nič kaj rožnato, gotovo pa je delo v lanskem letu potekalo drugače zaradi oblikovanja posebne komisije za nadzor cene programa vrtca.

Skoraj tako razburljiva kot je bila razprava o poročilu nadzornega odbora, je bila tudi razprava o Odsevu. Glavni in odgovorni urednik je kot vsako leto doslej

pripravil poročilo o uresničevanju programске zasnove v letu 2004, poleg tega pa so bili svetniki seznanjeni tudi s finančnim poslovanjem Odseva. Iz obeh poročil je bilo razvidno, da je Odsev porabil več denarja, kot ga je bilo na voljo na računu in da se tudi v lanskem letu ni držal datuma izida ter obsega strani, kot je določeno v odloku o Odsevu. Ker se svetnikom zdi, da se stara zgodba o zamujanju Odseva in vzrokih zanje ponavlja kot pokvarjena gramofonska plošča, so tokrat sprejeli sklep, da oblikujejo posebno delovno skupino, ki bo podrobno preučila nastalo situacijo in skušala preskati odseovski gordijski voz. Točka o Odsevu je bila zato prekinjena in se bo nadaljevala na naslednji seji.

Ostale točke dnevnega reda, ki so se jim svetniki posvetili, so minile dokaj mirno, brez večjih žolčnih razprav in slabe volje. Svetniki so bili seznanjeni z nakupom zemljišča večje vrednosti. V skladu z Zakonom o javnih finančah in Odlokom o proračunu občine Trzin namreč župan samostojno odloča o pridobitvi in upravljanju sivnega premoženja občine, o poslih takšne vrste, ki presegajo vrednost milijon tolarjev, pa občinski svet obvesti v 30 dneh po sklenitvi posla. Zemljišče, ki je bilo kupljeno, se nahaja na območju ŠRP Mlake in je namenjeno ureditvi infrastrukture parka.

Svetniki so bili seznanjeni tudi s prenosu proračunskih sredstev ter s študijo izračuna trzinskega hidravličnega vodovodnega omrežja. Omenjeni izračun je pokazal, da so cevi, po katerih teče trzinska voda, dobro dimenzionirane, celo tako dobro, da kvaliteta vode, ki teče po njih, ni ogrožena. Strah, da bi azbest, iz katerih so vodovodne cevi narejene, vplival na kvaliteto vode, ki jo Trzinčani pijejo, pa je po besedah Bogoslava Brezigarja (pripravljalca študije) odveč, saj je trzinska voda dovolj trda, da na ceveh naredi apnenčasto oblogo, ki onemogoča neposreden stik vode in cevi. Brezigar je omenil tudi možnost alternativnih vodnih virov, in sicer na področju Zastran, vendar pa bi bilo treba ta vodni vir preveriti (torej izkoptati vrtno in ugotoviti, kakšna je kemijska sestava vode, ki naj bi po hidrogeoloških podatkih tam bila).

Svetniki so obravnavali tudi dve pobudi za spremembo zazidalnega načrta. Obe pobudi sta predlagala občana iz industrijske cone. Pri prvi je šlo za spremembo namembnosti zemljišča, konkretno za legalizacijo parkirišča, ki je že narejeno, in sicer na občinski zemlji, kjer naj bi bila zelenica. Parkirišče je bilo narejeno, preden je pobudnik zakupil poslovne prostore ob parkirišču in ni vedel ničesar o sporih, ki jih imajo nekateri prebiv-

valci IOČ z Občino zaradi nelegalno zgrajenih parkirišč. Občinski svet se je odločil, da se pobudi občana ne more ugoditi, ker potekajo sodni postopki proti posameznikom, ki so si prilastili občinsko zemljišče brez pogodbe z Občino, ki jim je bila ponujena; ugodna rešitev poudarja bi negativno vplivala na potek drugih sodb. Pri drugi pobudi pa so se svetniki odločili, da pobudniku ugodijo. Pobudnik je namreč predlagal spremembo zazidalnega načrta, da bi lahko pridobil gradbeno dovoljenje na parceli, ki ni pravokotne oblike, kot je določeno v prostorsko-ureditvenem planu za območje OIC Trzin.

Svetniki so še na hitro preleteli letni program dela občinskega sveta za leto 2005 ter sprejeli sklep o zaposlitvi stalnega spremljevalca gibalno oviranemu otroku, ki je bil z začetkom letošnjega šolskega leta sprejet v trzinski vrtce. Po izbranih vseh ostalih točkah dnevnega reda je župan tako kot vsakič doslej usno poročal o tekočih naložbah (ureditvi pločnikov na Mengeški cesti, selitev občinske stavbe...), svetniki pa so postavili tudi nekaj vprašanj.

Mateja Erčulj

Odsev ...

... pred leti skorajda skrivnostna beseda. Vedel sem, da so nekdanji »mladinici« izdajali krajevni časopis, ki pa je žal prenehal z izhajanjem. Trzin je bil v kasnejšem domžalskem Občinskem poročevalcu oz. kasneje Stanišku zastopan zelo slabo. Skorajda tako slabo, kot v nekem časopisu, ki »baje« pokriva tudi našo občino ... Miro in Tone sta me konec leta 1996 poklicala in povprašala, če bi bil pripravljen sodelovati pri obuditvi Odseva. Seveda sem bil za, saj imam Trzin rad – in sem (bil) za kraj pripravljen storiti marsikaj. Zraven je bilo še nekaj ljudi (Jani, Jože, Mojca ...) s katerimi smo se lepo razumeli in so imeli Trzin v srcu. Prvo številko smo naredili v wordu (!), številka je bila fotokopirana, že pri drugi pa smo razmišljali, kako bi poskrbeli za večjo kvaliteto tiska (takrat se je že pojavila barvna naslovnica). Tretjo številko smo že naredili sami (trena je takrat konkretno za potrebe Odseva (!) kupila precej drag laserski post script tiskalnik - ki ga še vedno uporabljamo - torej smo v Odsev vlagali celo svoja sredstva).

Nadaljevanje na str. 18

26. redna seja občinskega sveta Občine Trzin IMPERIJ VRAČA UDARCE

Februarska seja občinskega sveta je bila ena najbolj morastih, kar sem se jih udeležil od ustanovitve občine naprej. Ne le zato, ker so na njej razpravljali tudi o nadaljnji usodi Odseva, ampak tudi zaradi nekaterih drugih točk dnevnega reda. Teh je bilo kar 15, in ni čudno, da se je »občinsko sejanje« vleklo dobrih šest ur in so kazalci že prešli polnoč, ko so se utrujeni in ne preveč razpoloženi občinski svetniki podali domov. Prvi dve tretjini točk dnevnega reda so premlevali dokaj dolgočasno in soglasno. Tako rekoč po hitrem postopku so potrdili letni program dela občinskega nadzornega odbora, se strinjali s poročilom o realizaciji razpisa za subvencioniranje obsestnih mer za posojila za malo gospodarstvo in kmetijstvo v preteklem letu, brez zapletov so bili za dopolnitev programa prodaje občinskega finančnega in gmoletnega premoženja in se strinjali, da eni od občanov prodajo manjši kos občinskega zemljišča, ki pravzaprav sodi k njeni gradbeni parceli. Ob tem je le občinska svetnica Nataša Chvatal opozorila, da se njeni kolegi v podobnem primeru, ko je ona želela odkupiti kos zemljišča, niso odzvali z istimi merili. Brez posebne razprave so podprli sklep o vključitvi trzinske občine v pripravo Regionalnega razvojnega programa Ljubljanske urbane regije za obdobje 2007–2013, prav tako pa so po hitrem postopku prisilili na razveljavitev odloka o pogojih in merilih za dajanje koncesij na področju dimnikarstva ter za razveljavitev sklepa, s katerim so pred leti sprejeli ponudbo družbe Meglič Telecom za uvedbo kabelske televizije v Trzinu. Rutinirano dolgočasno so sprejeli informacijo o postopkih vračanja vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje ter spremembo pravilnika o dodeljevanju občinske pomoči kmetijstvu. Brez pomislekov so podprli sklep občinskega vodstva, da Trzin Unicef za pomoč žrtvam pustošenja cunami v jugovzhodni Aziji nameni 100.000 SIT. Prva nekoliko bolj burna točka je bila namenjena spreminjanju odloka o našem časopisu. Župan in občinski svetniki so poudarjali, da je treba presekati gordijski vozle zapletov in spremeniti odlok o časopisu Odsev tako, da bodo bolj disciplinirali ustvarjalce časopisa. Predstavili so predlog sklepov, ki jih je pripravila posebna delovna skupina občinskega sveta, v kateri so bili poleg najvišjih predstavnikov občine še predstavniki vseh strank in list, ki so zastopane v občinskem svetu. Po svoje pa so tudi komentirali januarsko črno številko Odseva. G. občinski

svetnik Romeo Podlogar je celo predlagal, da je za isto številko potrebno glavnega in odgovornega urednika finančno kaznovati. Kot glavni in odgovorni urednik Odseva sem pojasnil, da je bila prva letošnja številka sporočilo občinskemu vodstvu, hkrati pa tudi opozorilo sodelavcem Odseva. Člani uredništva smo opozorilo vzeli resno in na seji, na katero je bil vabljen tudi g. župan, obravnavali, kako bi delo uredništva lahko izboljšali. Sprejeli smo vrsto sklepov in jih poslali v vednost občinskemu vodstvu, saj smo upali, da bodo naši sklepi lahko služili kot izhodišče za pogajanje z občinskim vodstvom. Svetnikom sem tudi razdelil naše sklepe in nekateri so jih presenečeno videli prvič. V občinskem vodstvu pa so povedali, da so naše sklepe dobili prepozno. Ko sem naknadno preveril, kdaj so naše sklepe dobili v občinsko pisarno, sem vide, da so jih dobili pol dneva pred začetkom sestanka delovne skupine, in je bilo zagotovo dovolj časa, da bi sklepe skopirali in razdelili med člane delovne skupine. To je možno narediti tudi tik pred sejo, vendar v občinskem vodstvu očitno niso bili pripravljeni na to, ker so že imeli pripravljen drugačen scenarij. Opozoril sem, da so za člane uredništva sklepi delovne skupine, v kateri ni sodeloval noben od članov uredništva, nesprejemljivi, po vsebinski plati pa nedemokratični, saj obljublajo izgubo avtonomije uredništva. Občinski svet je kljub vsemu potrdil predlagane sklepe delovne skupine, ko so glasovali o predlogu, ali je treba glavnega urednika kaznovati za januarsko številko, pa sta bila g. podžupan Valentin Kolenc in g. svetnik Romeo Podlogar preglašovana. Ker smo v uredništvu Odseva na sestanku pred tem ocenili, da pod pogoji, ki jih je določila delovna skupina, nismo pripravljeni delati, saj gre za nedemokratične in po času totalitarizma zaudarjajoče sklepe, sem občinski svet seznanil z našim sklepom, da sedanje uredništvo protestno kolektivno odstopa. Lahko bi takoj protestno prenehali z delom, vendar smo sklenili, da bomo v dobro občine in da olajšamo občinskemu vodstvu čas za sestavo novega uredništva, izdali še to, februarsko številko. Ob koncu seje sem prosil občinsko vodstvo, da naj, ko bodo spreminjali odlok o Odsevu, spreminjajo tudi ime občinskega glasila, kajti ime za ta časopis smo pred davnimi osemindvajsetimi leti sprejeli člani uredništva prvega Odseva in ob njegovi obuditvi, še v nekdanji krajevni skupnosti Trzin, smo izrecno razpravljali o tem, ali časopis lahko nosi to ime. Takrat nas je sodelovalo več članov prvotnega uredništva in strinjali smo se, da lahko Odsev izhaja, če bo odseval neodvisno, to je v duhu, kakršnega smo mu izbrali prvi uredniki. Mislim, da

sem se držal te usmeritve, nisem pa prepričan, da se bo tega držal tudi novi urednik. Občinski svetniki so se ob moji prošnji namuznili, češ, časopis je občinski in mi smo izdajatelji. Žal ime ni bilo zaščiteno in tu neuradno ne moremo govoriti o kraji avtorskih pravic.

Manj odločni so bili v občinskem vodstvu, ko je bilo treba iskati rešitev za mladinski klub. V njem zdaj pod mentorstvom dr. Alberta Grogleta deluje 6 mladinskih skupin. Za delo z mladimi so usposobili skupino mentorjev, vendar pa vseh načrtov zaradi posameznih skupin mladih, ki se niso želeli podrediti postavljenemu redu, niso uresničili. To je pripeljalo do nekaterih izgedov, ki so vrgli slabo luč na delovanje mladinskega kluba. Člani kluba so zato občinsko vodstvo zaprosili za smernice bodočega delovanja in organiziranosti kluba. Predstavili so več možnosti. Lahko bi ustanovili mladinski center, ki bi pokrival širok spekter mladinskih dejavnosti, deloval pa bi kot zavod, in bi potreboval profesionalnega vodjo. Druga možnost je, da bi deloval nekajkrat na teden, prostore pa bi vmes ponudili drugim sorodnim organizacijam, ki se ukvarjajo z mladimi. Mladinski klub bi lahko vodil tudi kot društvo, obstajajo pa tudi možnosti, da bi prostore mladinskega kluba oddali zunanjemu uporabniku, ki bi izvajal dejavnost mladinskega kluba. Svetniki so sklenili, da sprejemo poročilo o lanskeletnem delu kluba, mladinski klub pa naj bi v prihodnje deloval kot mladinski center, vendar po dogovoru le nekaj dni, ostale dni pa bi prostore lahko uporabljala katere druga organizacija s tega področja.

Izjemno mučna pa je bila naslednja točka dnevnega reda: poročilo ravnatelja osnovne šole o odpravi pomanjkljivosti, o katerih je na prejšnji seji poročal občinski nadzorni odbor. G. Franc Brečko je izbrano pojasnjeval, zakaj je prišlo do pomanjkljivosti, ki jih je odkril nadzor, in zatrdel, da so jih večino že odpravili. Zatrdil je, da je bilo delovanje vrca dobro in je še, in to v skladu z vsi predpisano zakonodajo. Pojasnil je, da je bilo leto 2003, za katero je nadzorni odbor odkrival pomanjkljivosti, prelozimo, da je vrtec takrat prvič deloval v sklopu zavoda osnovne šole, da se je takrat pripravljala develtka, selitev v nove prostore in da je bilo tistega leta izjemno veliko izostankov zaposlenih zaradi bolniške. Iztrgno je poročal, za koliko ur so bili pripravljeni začasnó zaposlovati študente pedagoških usmeritev za nadomeščanje izpada zapo-

slenih vzgojiteljic in zairjeval, da število ur, ki so jih morali plačati preko študentskega servisa, vseeno ni bilo tako veliko, kot bi lahko bilo. Pojasnil je, da izredno primanjkuje pomočnic vzgojiteljic in da so imeli premalo zaposlenih zaradi negotovosti, koliko vzgojiteljice bodo potrebovali ob prehodu na devetletko, zato niso mogli zaposlovati novih. S takimi problemi so se takrat in se še zdaj soočajo praktično v vseh slovenskih vrtcih. Ravnatelj je poudarjal željo po dobrih odnosih z občino in zairjeval, da so večino očitanih nepravilnosti v letu 2004 in tudi kasneje že odpravili. Ob koncu je izrazil obžalovanje, da se je občinski svet na prejšnji seji odločil za sprožitev postopka za kazensko preverjanje delovanja vrtca. Meni je, da je bila poteza preostara in preuranjena.

Po njegovem poročanju je podžupan g. Valentin Kolenc izjavil, da poročilo ni ustrezno in da ni odgovoril na očitane napake, ki jih je odkril nadzorni odbor, iz svojega arhiva je potegnil zajeten seznam napak, ki jih očita šolskemu vodstvu, ravnatelju ter direktorici vrtca. Zadržil je, da ravnatelj ni izpolnjeval dogovorjenih nalog, ki mu jih je zadala komisija za spremljanje in preverjanje dela vrtca, ki jo je leta 2004 ustanovil občinski svet. Po vsi očitkov ga je ravnatelj naravnost vprašal, zakaj ga sovraži, kasneje pa ga je povabil, naj obišče šolo, kjer bi se sprehodila in neposredno preverila nekatere očitane nepravilnosti. Menil je, da bi tako lahko odpravila marsikak nesporazum. Tudi ostali svetniki se s spravljivimi toni ravnatelja niso strinjali in ob koncu razprave so zavrnili poročilo ravnatelja kot neustrezno in nakazali, da bo moral verjetno začeti postopek za razrešitev sedanjega direktorice vrtca.

Pred koncem seje so svetnice in svetniki pristali, da upokojensko društvo pri svoji prvi knjigi pesmi in drugih prispevkov članov društva na platnicah uporabi tudi občinski grb. Za konec je župan na hitro poročal o nekaj tekočih investicijah in dogajanjih v občinah, utrujeni člani občinskega sveta pa pri zadnji točki niso bili več pripravljeni dati pobud in vprašanj.

Ko so zapuščali prostore bivšega vrtca, na katerih še vedno piše igralnica, se je bilo težko izogniti občutku, da so nekateri ukrepi, ki so jih sprejeli, preostari in da za njimi ličijo tudi nekatere stare zamere. Verjetno bi bilo bolj pravi, če bi občinski svet deloval bolj spravljivo, gradil mostove in ne le sekal glav.

Miro Štebe

Človek, ki ne trpi, je brezsrčen.

Ludwig Feuerbach

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM Nisem za kratek stik

Pri kratkem pogovoru z županom trzinske občine G. Antonom Peršakom se nismo mogli izogniti vprašanju, kako komentira sklepe občinskega sveta glede prihodnje usode Odseva.

Posebnega komentarja niti ne bi želel dati. Mislim, da je občina ustanovitelj in izdajatelj občinskega glasila in da imajo izdajatelj v skladu z zakoni pravico določati, pod kakšnimi pogoji mora glasilo delovati. Seveda ne tako, da posegajo v avtonomijo uredništva oz. svobodo izražanja mnenj, kar občina doslej tudi ni počela, se mi pa zdi razumljivo, da imajo izdajatelj nesporno pravico odločati o obsegu, času izhajanja in nenazadnje tudi -- ne bom rekel o vsebini, ampak o osrednji vsebinski usmeritvi časopisa. Se pravi, kakšne zvrsti je ta časopis, ali je to predvsem časopis o obveščanju javnosti o tem, kaj počne Občina, ali pa je to časopis, ki je namenjen zabavi ali mogoče komercialnemu delovanju. To so pristojnosti izdajateljev in v našem primeru je to občinski svet, njegovih sklepov pa ne bi komentiral. Lahko samo rečem, da nisem za kratek stik. Ves čas sem bil - tudi med sejo občinskega sveta - med stališčem občinskega sveta, ki je po mojem razumljivo, in željo skupine, ki je do zdaj urejala Odsev po neki avtonomiji - tako na vsebinskem področju kot pri materialnih pogojih. To pa je najbrž težko uskladiti.

Kaj se zdaj dogaja glede selitve občinske uprave iz sedanjih prostorov v prostore stare osnovne šole? Pred dnevi smo morali izprazniti tudi prostore, v katerih je imelo svoj sedež uredništvo Odseva.

Zdaj prostore stare šole v skladu s potrebami preurejamo in prilagajamo. To pomeni, da bodo poslavlili nekaj dodatnih montažnih sten, polagajo različne napeljave za računalnike in druge pisarniške pripomočke, nekoliko tudi znižujejo strop, saj so bili ti precej visoki, kar navsezadnje vpliva tudi na večje stroške ogrevanja. Ko bo to narejeno, prebeženo in vse, kar je še potrebno, se bomo preselili. Mislim, da se bomo preselili v roku dveh mesecev. O tem, kako je selitev postala že nužnost, smo poročali v prejšnjih številkah Odseva.

Kaj pa bo v prostorih, ki jih boste izpraznili?

Ti prostori bodo namenjeni dejavnostim, ki so bile zdaj v stari šoli. Tu bodo dobila

svoje prostore društva, tudi Odsev, če bo deloval v podobni obliki kot doslej, tu bo emergentska pisarna in sploh naj bi tu izpolnjevali program, kakršen zdaj poteka v stari šoli. Prostore bo deloma verjetno treba malo prilagoditi, mislim pa, da kakšni večji, posebni posegi ne bodo potrebni. Problem te stavbe je, da pravljanje glede lastništva s Športno unijo še ni zaključeno, mi pa enostavno ne moremo čakati.

V objektu, kjer deluje Center Ivana Hribarja, ima občina še nekaj neizkoriščenih prostorov.

Da, tam sta dve pisarni. Najprej smo razmišljali, da bi ju oddali, zdaj pa mislim, da bi skupaj z več sosednjimi občinami ustanovili nek skupni organ občinskih inšpekcij za komunalni nadzor, redarstvo. Ena od možnosti je, da bi imel ta organ sedež pri nas. Če se bo to zgodilo, bomo tiste prostore namenili temu organu.

Pred kratkim, natančno v sredo, 26. januarja, ste pripravili zbor občanov. Kako komentirate to zborovanje?

Nekateri menijo, da je bil zbor neuspešen, ker na njem ni bilo veliko ljudi. Zbor je bil namenjen obravnavi strategije razvoja občine in udeležba občanov je bila res sorazmerno slaba. To niti ne preseneča. Treba je še enkrat poudariti, ne glede na to, da so nekateri prepirani, da javnih razprav ni bilo dovolj, lo ne drži, saj je bilo obravnav tega, kaj se bo v prihodnjih letih v Trzinu dogajalo, v lanskem letu kar veliko. Bilo je kar nekaj delavnic, pogovorov o lokalnem programu varstva okolja in na teh srečanjih smo govorili tudi o strategiji razvoja. Poleg tega je bil lani poleti še en zbor občanov na to temo, t.j. debati večer o kakovosti življenja v Trzinu, opravili pa smo tudi dokaj obsežno anketo, tako da se mi zdi, da je bilo teh obravnav in razprav relativno dovolj. Na samem zboru občanov pa se je pokazalo, da so ljudje želeli govoriti o nekaterih zelo specifičnih vprašanjih ali pa o vprašanjih, ki niti niso zadevala strategijo nadaljnjega razvoja občine. Govorili smo o hišnih ovirah, o nadzoru minujočega prometa - zanimivo je bilo, da so se prebivalci iz starega dela naselja zavzemali, da bi tam ta nadzor poostriili, govorili pa smo tudi o tem, kaj se dogaja v posameznih delih Trzina.

Miro Štebe

PREGLED USPEHOV IN TEŽAV NAŠE MLADE OBČINE – nadaljevanje

Kot smo obljubili v zadnji lanski številki, bomo nadaljevali s pregledom storjenega na področju investicij in družbenega dogajanja. Objektiven opazovalec lahko mirne duše reče, da kaj takega ne bi pričakovali niti v najbolj optimističnih napovedih. Čas, ki ga obravnavamo, je za zgodovino nekega kraja izjemno kratek, zato so dosežki še toliko večji. Seveda so se pri tem naredile tudi napake in marsikdo iz zavisti ali nagnjenosti h kritiziranju vidi samo to in jih jemlje kot velik spodrslij mlade občine. Če pa se pošteno, objektivno ozremo okoli sebe, vidimo na vsakem koraku številne spremembe na bolje. Marsikaj pač ne gre tako hitro, kot bi si nekateri želeli, vendar nam je že doseženo mnogo izboljšalo bivalne razmere in še bomo nadaljevali s takim tempom, bo kmalu večina Trzinčev zadovoljnih, da živijo prav tu. Novejši priseljenici radi na glas povedo, da jim je v Trzinu lepo, da se tu dobro počutijo. Nas, ki nam ni vseeno, kako je v Trzinu, pa zelo moti občutek, da se je pričela razraščati velika količina negativne energije, ki jo nekateri hote ali nehoti sprožajo v okolje. Zato je že prav, da Trzinci ponovno uredimo svoje vrste in naredimo vse, da nam bo lepo – vsem, ne glede na strankarsko pripadnost, vero, prepričanje ...

V decembrski številki ste nekoliko podrobneje opisali zlasti razloge za nakup stare OŠ, sprejem Strategije razvoja občine Trzin za petletje, to je 2000 do 2004, ter težave z modernizacijo in obnovo Jemčeve, pri čemer pa seveda ni šlo samo za obnovo in modernizacijo ulice ...

Res je, na to, kako smo se lotili in tudi izpeljali obnovo Jemčeve, sem kar nekoliko ponosen, predvsem zato, ker se nam je posrečilo izpeljati zares celovit poseg. V želji, da vsaj nekaj let ne bi bilo potrebno ponovno kopati po tej ulici, smo že ob naročanju projekta tako razmišljali. Usklajevati smo se s Petrolom, ki si je loteval izgradnje glavnega voda zemeljskega plina in uspeli uskladiti termine tako, da so zemeljska dela za plinovod že pomenila tudi prvo fazo obnove Jemčeve, hkrati z zamenjavo saloničnih vodovodnih cevi. Potem smo hkrati z izgradnjo cestišča obnovili vsa komunalna infrastruktura na tem področju, v sodelovanju z Elektro Slovenije smo presekli električni vod pod zemljo, modernizirali precejšnji del javne razsvetljave in zgradili meteorološko kanalizacijo, ki je pred tem ni bilo. Seveda je vse to zahtevalo veliko usklajevanja in tudi nekaj več časa, vendar sem prepričan, da vse to odtehta dejstvo, da je ulica zdaj res celovito urejena.

Pomembno pridobitev pomeni tudi uvedba kabelske TV.

Prav gotovo. Vendar moram v isti sapi dodati, da sem v zvezi s kabelsko vendarle nekoliko razočaran, ker nam kljub pruževanju, da bi Telekom Slovenije, kot investitor in operater na območju naše občine, svojo obveznost, ki jo je sprejel s pogodbo, izpolnil v celoti, se to še vedno ni zgodilo. Žal se to veliko podjetje, ki je, kot vemo, v državni lasti, ravno tako še vedno obnaša kot monopolist, za katerega pravila trga in sprejete obvez-

nosti preprosto ne veljajo. Vse skupaj pa je povezano z dejstvom, da je Trzin, kot oba veva, zlati dobo uvajanja kabelske TV po Sloveniji zamudil. Če prav vem, se je to zgodilo zato, ker je bivša skupna občina (Občina Domžale) nameravala to reševati nekoliko drugače, kot so se tega nekoliko na divje lotevali drugod. Vendar potem iz občinskega projekta ni bilo nič. Ko je v letih 1997 in 1998 poskušal s uvajanjem kabelske KS Trzin, je bil čas že nekoliko drugačen. V Trzinu, kot naselju tako rekoč samih priseljenec, ki so v veliki meri v prvih letih po priselitvi še vsi reševali svoje bolj prvine potrebe, ponekod pa so tudi imeli nekakšne ulične skupne satelitske antene, je bilo težko pridobiti in organizirati potrebno število vnapij prijavljenih odjemalcev kabelskega programa in zagotoviti uspeh investicije. Ob nastanku občine se je pojavil najprej zasebni podjetnik Meglič s ponudbo, vendar pa je kmalu svojo »televizijo« prodal Telemahu. S Telemahom smo se že vse dogovorili in celo podpisali pogodbo, ko se je v igro vmešal Telekom, ki je ravno tedaj začel obračunavati s Telemahom zaradi starih sporov. Če prav vem, sta tako Meglič kot Telemah pred tem nekoliko na divje izkoriščala komunikacijsko infrastrukturo Telekoma in prav v času, ko naj bi Telemah začel z dejavnostjo v Trzinu, je Telekom prisiljen na Telemah in ga med drugim v bistvu prisilil, da je opustil svoje načrte v Trzinu. Ravno mi smo bili potemtakem v nekem smislu žrtev tega obračuna. Telekom je preprosto izrinil Telemah iz Trzina in sam prevzel pobudo. Sklenili smo novo pogodbo, ker drugače preprosto ni šlo, če smo hoteli končno le pridobiti kabelsko. Telekom je potem tudi res izpeljal večji del naložbe in zagotovil kabelsko TV v Mlakah in starem delu Trzina. Zdaj pa ga, če smem tako reči, ostanki Trzina preprosto ne zanimajo več. To velja kar za celo OIC, v kateri bi, kot kaže, radi prisilili stanovalce in podjetnike, da se odločijo za drug sistem, od katerega si pač Telekom obeta več koristi (ADSL). Medtem ko se npr. za zainteresirane stanovalce Kmetiče-

ve ulice in vse tiste v Mlakah ali starem delu Trzina, ki so slučajno zamudili možnost priklopa, kljub vsem našim klicem in zahtevam vsaj zaenkrat ne zmenijo. Kljub vsemu temu pa upam, da bomo vendarle kmalu dosegli, da bodo poslali v Trzin ekipo, ki bo poskrbela za nove priključke, medtem ko bodo območje Kmetičeve ulice zelo vejetno priključili na kabel istočasno kot sosednji Depalo vas.

Kaj pa kanalizacija v Mlakah?

Kot veste, smo že zelo kmalu po nastanku občine Trzin poskrbeli za dva razbremenilna kanala, ki sta pomembna predvsem za odvajanje večjih količin vode ob nalihvi oziroma nevihtah, in poplav, ki smo jim bili pred kakimi desetimi leti nekajkrat priče, zdaj ni več. Lotili pa smo se tudi sanacije kanalizacijskega sistema na območju ulic Vegova, Mlakarjeva, Rebojjeva id., kjer je zaradi spleta napak in čudnih odločitev v preteklosti prihajalo celo do poplav v posameznih hišah. Z dogradnjo dodatnega kanala za prelivanje meteorne vode v vodotok (od Rebojjeve do potoka za Kidričevo) smo očitno že dosegli to, da lani, kolikor vem, ni bilo nobene poplave. Letos, menim, bo ta problem dokončno rešen z izgradnjo meteorne kanalizacije, ki bo odvajala meteorno vodo, ki se zbira z ulice Pod gozdom in ulice Na jasi, v vodotok in tako voda ne bo več obremenjevala kanalizacije na območju Vegove in ostalih ogroženih ulic. Zdaj rešujemo še vprašanje odvajanja meteorne vode z območja T 5 (to skušamo rešiti v sodelovanju s SGP Gorica). Če se bo to lažje končal, kot menimo, da bi se moral končati, bodo razmere že kar optimalne. Čaka pa nas obsežna sanacija jaskov in izlivov kanalov v jasko na območju Mlakarjeve, Prešernove in Rebojjeve, kajti tu, deloma zaradi slabše izvedbe del ob izgradnji sistema, deloma zaradi posejavanja in premikov terena, prihaja do izlivanja odpadne vode okrog jaskov, kar dodatno povzroča odnašanje prsti in nove poškodbe, tako da nas tu čaka kar precej sivega dela. S komunalno je pač tako, da dela z njo nikoli ni konec.

In ureditev ceste Za hribom?

Ja, zgodba o ulici Za hribom je ena tipičnih zgodb o trzinskih ulicah oziroma še ena od podedovanih težav. Tudi ta ulica je bila zgrajena na območju nekdanjega, veliko ožjega kolovoza. Ob tem je bila seveda zgrajena precej širše in deloma tudi prestavljena, pri čemer pa bivša skupna občina ni uredila odprtih vprašanj z

lastniki zemljišč, na katera se je ulica širila oziroma na katera je bila prestavljena. Za del tega problema vemo že od nastanka občine; za drugi del smo izvedeli po nekaj letih. Vsaj jaz. Zdaj skušamo urediti vprašanje zemljišč v tistem delu, v katerem so ulico v preteklosti v bistvu kar prestavili na zasebno zemljišče. Odmera je bila že opravljena in zdaj čakamo na odločbo Geodetske uprave, tako

da bo potem mogoče odkupiti ustrezeni del zemljišča. Gospa, ki je pri tem najbolj prizadeta, pa je postala medtem nekoliko bolj neučakana, kot je bila prej, tako da nam občasno že kar grozi z zaporo prometa ali s preprečevjo plujenja ipd. Vendar upam, da težav ne bo in da bomo tudi odločbo čim prej dobili in potem lahko v kratkem času izpeljali tudi potrební odkup. Seveda pa bo tudi po tem velik del ulice še vedno potekal po za-

sebnih zemljiščih, kar pomeni, da kakšnih posebnih posegov tu ni mogoče izvajati.

Od vas, dragi bralci, je odvisno, ali bomo v tem stilu nadaljevali s pregledom. Menim, da je prav, da se večkrat ozremo nazaj in da pregledamo storjeno in da smo močno ponosni, da smo Trzinici.

Tone Ipavec

TRZINSKI IZVIR in NASE VEZI

Članice medgeneracijskih skupin za samopomoč starejših ljudi (Trzinski izvir in Naše vezi) smo se v letu 2004 družile kar na treh različnih lokacijah: v prvem nadstropju Centra Ivana Hribarja, včasih tudi na domu ene izmed voditeljic, od novembra dalje – ob praznovanju 90. rojstnega dne naše najstarejše članice (ge. Ivanke Pirnat) pa v sejni sobi stare šole na Mengeški ulici.

Če je bilo lepo vreme, smo se odpravile na sprehod v Volčji Potok, ogledale smo si tudi športni park v Mlakah ter čebelarski dom na Brodu pri Lukovici in njegovo okolico. V juniju smo se šle kopat v Terme Topolščica, kjer se je marsikatera članica prvič srečala s to prijetno termalno vodo.

Pred poletnimi počitnicami smo se poslovile na skupnem srečanju z mengeško skupino Koraki in domžalsko skupino Cvetje v jeseni v mengeški lovski koči, kjer nas je pozdravil tudi župan g. Tomaž Štebe. Prav tako smo z mengeško skupino priredili prednovoletno srečanje v gostilni Pri Fani.

Prijetno pa se družimo tudi na naših skupnih srečanjih s člani društva Jesenski cvet. V septembru smo odšli na skupni izlet na Bled, kjer smo se s čolnom lahko podali na otok ali pa se s kočijo popeljali

Srečanje skupin Koraki, Cvetje v jeseni, Trzinski izvir in Naše vezi v mengeški lovski koči junija 2004

okoli jezera. V decembru smo imeli skupno miklavževanje v KUD-u na Brodu pri Lukovici, kjer smo si ogledali lepo zaigrano gledališko predstavo Navaden človek z zanimivim sporočilom ter prejeli skromna, a prisrčna darila.

V vsako skupino smo dobili po eno novo članico, tudi nova voditeljica ga. Jožica Trsterjak bo z marcem usposobljena za samostojno vodenje druge skupine. Žal pa je skupina Trzinski izvir v juliju izgubila eno prvih obiskovalk – Barbaro Lukan, ki je s svojim prijetnim nasmehom in iskriavo govorico za vedno osvojila spomin članic obeh skupin.

Tudi letošnja druženja so zelo zanimiva. Ob slabem vremenu se dobivamo v stari šoli,

Predstavitev pesniških zbirk

V soboto, 5. marca 2005, ob 19. uri

bi želeli v dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu, Ljubljanska 12 f, natrositi utrine lastnih iskanj ob predstavitvi najinih prvih pesniških zbirk Utirpanje in Otožna polja.

Želiva, da jim prisluhnete tudi vi.

Helena Ogorelec in Iva Rejc

kjer je toplo in dostopno vsem članicam, saj je soba v prtiličju, kar je za starejšega človeka še posebej pomembno. Ob lepem vremenu pa si bomo letos, če bo le mogoče, v bližnji okolici ogledale vsak mesec kakšno zanimivost. Tako smo si v januarju ogledale grad Jable, seveda pod vodstvom g. Janeza Novaka. V februarju pa smo se odpeljale v Domžale na ogled Menačnikove domačije, ki nam jo je razkazala in nas pogostila prijazna ga. Olga Pavlin.

Dve uri se večkrat povlečeta v tretjo in kar ne moremo se ločiti od trenutkov, ki si jih namenimo. Vendar nam da upanje, da se naslednji teden spet srečamo, popotnico za ostale dneve v tednu.

Helena Ogorelec

Naši skupini pred vzhodom v Grad Jable

Po ogledu Menačnikove domačije v Domžalah

PUSTNI KARNEVAL V TRZINU DOBIVA KORENINE

Šesto leto zapored je Turistično društvo Trzin na pustno soboto pravilo organiziran sprevod maškar po Trzinu. Kaže, da se je trzinski karneval "prijel", saj je vsako leto več pustnih šem in tudi organizatorji so vsako leto bolj pripravljeni. Letos jim je šlo na roke tudi vreme, saj je bilo sončno in le malo prehladno, vendar to veselih maškar, vsaj tistih, ki so dejavno sodelovale v karnevalskem dogajanju, ni preveč ganilo. Mogoče je malo zazebljo katero od mlajših maškar, vendar so organizatorji skušali

sveta. Na petih traktorskih prikolicah so tako gledalci videli skupino ekološko osveščenih palčkov, ki so se zavzemali za čistejši kraj. Palčki so spominjali na Grinija – palčka, ki nas pozdravlja pri ekoloških otokih. Res bi bilo prav, da bi se vsi še bolj zavzeto trudili za lepši Trzin. Druga skupina je ponujala certifikat za trzinsko klobaso. Trzinci si že dolgo prizadevajo, da bi zaščitili trzinsko kranjsko klobaso, morda bo to spodbudilo tudi občinske veljake, da bi se v ta prizadevanja vključili tudi oni. Skupina jokajočih vdov in veselih mladincev pa si je za vodilno temo izbrala naš časopis Odsev in vprašanje demokracije. Verjetno se je marsikdo trpko nasmešnil, ko je z voza prebiral njihove domislice. Maškar, ki so prišle našemljene po svoji izbiri in okusu, so se družile na prikolicah z naslovom: Vsi različni – vsi enakopravni, zelo prijeten pa je bil tudi pogled na trzinske čebelice in trole, ki so nakazovali, da imamo v Trzinu tudi prizadevne kot čebelice in vmes tudi nekaj trolov. Še zlasti pa so opazovali, da moramo zaščititi naravo in te opravevalke, med katerimi ima prav slovenska kranjska sivka posebno mesto. Skupina trzinskih čebelic se je naslednjega dne predstavila tudi v povorki pustnega karnevala na Viru. Pustna povorka se je tudi letos usmerila po že tradicionalni poti in obiskala več gostišč v vseh treh delih Trzina. Povsod so jih radodamo sprejeli in pogostili s pustnimi dobrotami in napitki, povsod pa je bilo živahno, saj je udeleženec vseh dosedanjih trzinskih povork Janez Žnidar veselo in neutrudno vlekel svoj meh. Po običaju je povorka svojo pot končala pri okrepčevalnici Barca, kjer so najlepše maske dobile bogate nagrade. Vseeno pa so organizatorji nekoliko razočarani zaradi "apatičnosti" velike večine prebi-

valcev našega kraja, saj se jim napovedane povorke še ogledati ni ljubilo, pa tudi nekateri trzinski gostinci bi lahko bili podjetnejši, saj je bilo lepo sončno vreme kot naročeno, da poskusijo ob tej priliki s pustnimi dobrotami in mogoče tudi priložnostno glasbo pritegniti kar največ obiskovalcev. Takšen trud bi se jim gotovo obrestoval tudi s finančnim učinkom. Zanimivo je, da so organizatorji iz več slovenskih krajev dobili ponudbo, da bi se njihove maškarke udeležile trzinske povorke.

Mogoče ne bi bilo napak, če bi ponudbe sprejeli in na trzinski karneval povabili še druge obiskovalce, saj sta letos zaradi finančnih težav odpadla kar dva doslej tradicionalna pustna karnevala – litijski in tisti v Ribnici.

Vodstvo Turističnega društva se zahvaljuje vsem prizadevnim udeležencem – maškaram, ki so kostume in gesla za okrasitev prikolic pripravljali sami, vsem, ki so poklonili nagrade za najizvirnejše skupine in posamezne maškarke ter gostoljubju tistih gostincev, ki so sprejeli pustno povorko. Vsem se bodo dodatno zahvalili še na občnem zboru Turističnega društva.

M.Š.

kar najbolje ogreti vse udeležence povorke in tudi tiste, ki so prišli le pozdravit domiselno našemljene pustne veseljake. Tokrat je bilo v sprevodu kar 120 maškar, od tega jih je bilo precej vključenih v organizirane skupine, ki so po svoje predstavljale in opozarjale na nekatere žgoče probleme Trzina in sodobnega

PO SLEDI SUMA KAZNIVEGA DEJANJA ...

Januarska seja občinskega sveta je bila za marsikoga šokantna in nepredvidljiva, najbolj presenetljiv pa je bil gotovo sklep o prijavi suma kaznivega dejanja, ki so ga svetniki soglasno sprejeli. Za takšen ukrep so se odločili, ko so se seznanili s poročilo o nadzoru v Javnem zavodu OŠ Trzin. Ker v Odsevu o tem v prejšnji številki nismo poročali (poročilo z januarske seje najdete v tokratni številki), so se pa o tem razpisali drugi mediji, naj le na kratko obnovimo, za kaj pri celotni stvari gre. Nadzorni odbor je pregledoval dokumentacijo poslovanja vrtca za leto 2003, pri čemer je ugotovil, da je vrtce v preučevanem letu izplačal sumljivo veliko honorarjev za študentsko delo. Število delovnih ur, ki naj bi jih študentje glede na izračune nadzornega odbora opravili v vrtcu, namreč močno presega tisto število ur, ko naj bi študentje med rednim letnim dopustom nadomeščali vzgojiteljice, za kar so bili najeti.

Nadzorni odbor je zaradi tako nerazumno visokih izplačil študentskega dela zaprosil za pojasnila pomočnica vrtca, ta pa jim je dala ustno informacijo, da je bilo preko študentov napotnic plačano delo študentov in ene izmed vzgojiteljic.

Ker so svetniki pri tako visokem znesku izplačil (govorimo o dobrih treh milijonih tolarjev) in ob takšni ustni informaciji predstavnice vrtca posumili na nezakonito ravnanje z denarjem (predvsem je problematično plačilo ene izmed vzgojiteljic preko napotnic študentskega servisa), so se odločili za sprejetje sklepa o prijavi suma kaznivega dejanja, ravnatelj Javnega zavoda OŠ Trzin pa naložili, da odpravi pomanjkljivosti pri vođenju vrtca. Nadzorni odbor je ugotovil še nekatere druge pomanjkljivosti, in sicer v letu 2003 vrtce ni ažuriral pogodb z dobavitelji, nakup igrač in druge opreme je bil izveden po rednih cenah brez popustov, evidenca porabe pridobljenih sredstev od zaračunanih najemnin, dotacij in ostalih, na drugačen način pridobljenih prihodkov pa ni bila vodena.

Stanje v vrtcu v letu 2003 torej glede na poročilo nadzornega odbora ni bilo prav pohvalno vredno, vendar pa, ali so imeli svetniki dovolj dober razlog za prijavo suma kaznivega dejanja? O tem smo se pogovorili z ravnateljem Javnega zavoda OŠ Trzin Francem Brečkom in s pomočnico ravnatelja, Jano Pibernik, ki skrbi za nemoteno delo v vrtcu.

RAVNATELJ FRANC BREČKO: »NAD PRIJAVO SEM BIL NEPRIJETNO PRESENEČEN IN RAZOČARAN.«

Takšen je bil njegov prvi odziv, ko je prejel dopis z Občine o prijavi suma kaznivega dejanja. Ravnatelj je bil negativno presenečen še posebej zato, ker se že leta trudi za dobre odnose med Zavodom kot takim in Občino in ker si želi vzajemnega sodelovanja obeh strani. Takšen sklep pa mu je dal misliti, da posameznike dobri odnosi med šolo in Občino očitno motijo. »Zakaj, vedo le oni,« pravi ravnatelj. Ko si je od šola nad prebranim sklepom občinskega sveta opomogel in sklep ponovno prebral, je ugotovil, da iz njega ni razvidno, česa naj bi bil Zavod kriv in česa naj bi bili odgovorni v njem osumljeni. Šele po pogovoru z županom je izvedel, kaj naj bi bilo v poročilu nadzornega odbora tako sporno. Kljub županovem pojasnilu pa se je ravnatelj počutil prizadetega tudi zato, ker nihče v občinski upravi, niti nihče od svetnikov, ni pomislil, da bi k poročilu, ki se podaja, o vsem skupaj povprašal drugo stran oziroma da bi povprašal, kaj na takšno ugotovitev nadzornega odbora poreče vodstvo zavoda. Tako pa predstavniki zavoda niso bili vabljani niti na sejo občinskega sveta niti na seje različnih odborov, ki so to poročilo tudi obravnavali. Ravnatelj pravi, da se to ni zgodilo prvič in da se za zavod pomembne teme vse prevečkrat obravnava brez njegovih predstavnikov. Ravnatelj je tudi ocenil, da je bil tak sklep absolutno prenačljiva odločitev, zato se je z dopisom obrnil na vodstvo občine, da bi se sklep zadržalo in da se zavodu vendarle ponudi možnost zagovora. Občinska oblast je ravnatelju to možnost ponudila in ga povabila na več odborov ter na februarso sejo občinskega sveta. Ravnateljica smo seveda povprašali o domnevnem prekomernem študentskem delu in ugotovili, da morda niti ni bilo tako zelo prekomerno, kot se zdi na prvi pogled.

»Leto 2003 je bilo izjemno iz več razlogov. To je bilo leto negotovosti na kadrovskem področju zaradi prvega leta uvajanja 9-letnega šolanja, bilo pa je tudi prvo kompletno finančno leto po združitvi vrtca in šole. Zaradi uvajanja devetletke je bila potrebna previdnost pri zaposlovanju, da se ne bi pojavil problem viška kadra. Jeseni leta 2003 je šola začela s postopnim uvajanjem programa devetletke. Vrtce sta to leto zapustili dve generaciji otrok in vse do začetka septembra ni bilo jasno, koliko oddelkov bo imel vrtce oziroma koliko strokovnega kadra bo potreboval. Zaradi navedenega smo nekatera mesta razpisali le do počitnic. Iz prodornega pregleda opravljanja nalog pomočnica vzgojitelja preko študentskega servisa je razvid-

no, da so študenti opravljali predvsem občinska dela (krajše odsotnosti, nadomeščanja zaposlenih zaradi nastopa letnih dopustov, nadomeščanja v času izvedbe razpisnih postopkov in na enem prostem delovnem mestu ...), in to v trajanju v skladu z 216. členom Zakona o delovnih razmerjih. Najbolj sporno je sicer plačilo študentu, ki je nadomeščal vzgojiteljico najdlje časa. Delo je trajalo od konca januarja pa do konca junija, vendar moram povedati, da je šlo za nadomeščanje pomočnice vzgojiteljice, ki je bila na bolniškem dopustu.

Da je bil delež del preko študentskega servisa v minulih letih večji, je razlog tudi v deficitarnosti poklica smeri pomočnik vzgojitelja.

Ravnatelj je po temeljiti analizi in pregledu vseh ur odsotnosti delavcev, zaposlenosti in dodatnih izobraževanj ugotovil, da je bila edina pomanjkljivost v tem, da je bilo mesto pomočnice vzgojiteljice pokrito preko študentskega dela, in sicer je trajalo predolgo časa, morda tudi zaradi nevednosti pomočnice.

Ravnatelj je še dejal, da je ves čas pomočnico opozarjal, da ne sme biti viška delovnih mest, ko bomo v letu 2003 začeli z devetletko. Zato je bila potrebna velika previdnost. To je čutila tudi pomočnica in v tej bojazni se je očitno odločila za študentsko delo.

Druga stvar pa je izrazita deficitarnost poklica pomočnica vzgojitelja. Zakonodaja se je na tem področju zelo hitro spreminjala, tako da je bilo treba izobražiti kader. Tako je leta 2003 sedem (od 16) zaposlenih študiralo, štirje za pridobitev V. stopnje (pomočnik vzgojitelja) in trije za pridobitev VII. stopnje. Velikotno število šolajočih je seveda vplivalo na večjo odsotnost (po kolektivni pogodbi imajo zaposleni možnost izrednega študijskega dopusta), čeprav ravnatelj poudarja, da so zaposleni to možnost izkoriščali v kar najmanjši možni meri. »Naj poudarim še to, da je v letu 2003 deloval tudi oddelke Palčica in da se tudi tam ni vedelo, ali bomo vzgojiteljice potrebovali ali ne. Vsi normativi, vsi predpisi in vsa organizacija dela so torej pogojevali velike potrebe po zaposlovanju študentov, zato naj na kratko še enkrat povem vzroke, ki so vplivali na študentsko delo: devetletka, studij, bolniška, deficitarnost poklicev in racionalizacija (ni cenejše delovne sile, kot je delo študentov). Seveda pa sem sedaj izdal sklep, da omejim pomočnici pristojnosti glede zaposlovanja študentov. Odslej mora zaprositi za moje soglasje.«

Ravnatelj je še dejal, da so vse očitane pomanjkljivosti odpravljene in da ne sme mo pozabiti, da je bilo stanje ugotovljeno za leto 2003.

JANA PIBERNIK: »LETO 2003 JE BILO IZJEMNO.«

»In v tako izjemnem letu so bili uporabljeni izjemni prijem, saj sem reševala trenutno situacijo v vrtcu. Pri vsem, kar se je dogajalo, sem skušala najiti najugodnejšo rešitev za vse, in sicer na način, da bi strokovno delo najmanj trpelo,« pravi Pibernikova.

»V tem letu je začela s polno paro delovati Palčica, pripravljali smo se na deželno, morala sem gledati na to, da v septembru 2003 ne bi bilo viška zaposlenih, in se mi je zdelo najbolje zaposlovati študente. Študentskega dela pa je bilo ravno toliko, kolikor je bilo potrebno nadomestiti delavke na bolniški, na rednem letnem dopustu ali pa izrednem študijskem dopustu. V letu 2003 je bilo tega res precej, več kot na primer leta 2004, ravno zaradi razlogov, ki sem jih že navedla.« Pibernikova še dodaja, da se študentskega dela poslužujejo resnično minimalno, kratka obdobja lahko vzgojiteljice zamenja Pibernikova sama (predvsem kadar so vzgojiteljice bolne), tako da strokovno delo ne trpi. Pibernikova še dodaja, da je večkrat potrebno ukrepati v trenutku (npr. selitev v Palčico) in takrat narediš tako, kot se ti zdi najbolj prav. Ko smo povprašali o domnevni previsoki ceni igrač, je Pibernikova dejala, da na izbor ponudnika ni imela nobenega vpliva. »Igrače smo kupili preko podjetja Vele, z njim je imela šola že sklenjeno pogodbo, tako da nisem mogla vplivati na nakup, saj je pogodba že obstajala. Seveda pa že celo leto 2004 u komisijo za nadzor cen vrtca spremljamo cene ponudnikov igrač, pozorni smo na popuste ... Pogodb, ki so bile že sklenjene, pa sem se morala držati.« Pibernikova je bila nad sprejetim sklepom sveta tako kot ravnatelj neprijetno presenečena, povrh vsega pa je bila osebno zelo prizadeta. »Mislim, da svoje delo dobro opravljam, ne glede na situacijo, kakršno imamo sedaj. Nadzornemu odboru sem poročala, da so nepravilnosti, ki nam jih očitajo, že odpravljene in da so v letu 2004 stvari teklo tako, kot je treba. Sprejeti sklep se mi zdi precej nepremišljen, saj nihče ni pomislil, da so tu zaposleni v vrtcu, ki me podpirajo, da so tu tudi otroci in njihovi starši. Glede na to poročilo in glede na delo naprej in glede na vse, kar smo se v nadzornem odboru pogovarjali, mi sploh ni bilo jasno, kje in kako je prišlo do takšnega sklepa.« Pibernikova pravi, da bi rada, da bi z običajno normalno sodelovali in da upa, da se bodo stvari uredile, da bo ostala na svojem delovnem mestu. Posledice, do katerih bi ob morebitni menjavi pomočnice ravnateljice lahko prišlo, pa ne bi vpliva-

le samo nanjo, temveč tudi na druge. V primeru, da bi izgubila delovno mesto pomočnice ravnateljice, bi bila ena od vzgojiteljic višek, saj ima Pibernikova pogodbo za nedoločen čas.

Povprašali smo še o manjkajoči dokumentaciji glede porabe porabljenih sredstev, za katere Pibernikova pravi, da so bili vsa sredstva porabljena za strokovno izobraževanje.

Glede na vse, kar sta povedala ravnatelj in pomočnica ravnatelj, bi lahko ugotovili, da je sum kaznivega dejanja pogojno lahko neutemeljen. Vse podrobne analize ravnateljca o

zaposlovanju študentov kažejo na to, da nepravilnosti ni bilo. Vendar, če so pri plačilu vzgojiteljic vseeno uporabljali študentsko napotnico nekoga, ki v vrtcu ni delal (kar v Sloveniji pri različnih podjetjih ni tako zelo redka praksa, kot bi se morda zdelo), potem o kaznivem dejanju lahko govorimo. In če je pri izplačilu vsega navedenega študentskega dela bila le ena napotnica takšna (izdana na drugo ime), potem bodo zadnje besede morale imeti pristojne službe.

Mateja Erčulj

ZIMSKA SOLA V NARAVI – Krvavec 2005

Letošnjo zimsko šolo v naravi smo izvedli od 17. do 21. januarja na visokogorskem smučišču Krvavec. Udeležba otrok petih razredov je bila 85%, kar pomeni, da se je zimovanja udeležilo 29 učencev. Ena učenka je tik pred odhodom zbolela, štirje učenci pa se za zimsko šolo v naravi žal niso prijavili.

Zimska šola v naravi je uspela na vseh področjih, kljub temu da smo od lanskega leta spremenili lokacijo in tudi organizacijo. Sprememba smučišča, ki je v neposredni bližini Trzin, se je pokazala kot prava odločitev. Proge, na katerih smo se učili in uživali, so bile vseskozi lepo urejene in tudi dom, v katerem smo bivali, nas je presenetil. Hrana in namestitve v domu je bila odlična, osebje pa prijazno in gostoljubno. Vsi učenci so svoje znanje smučanja izboljšali. Skupina začetnikov je zelo napredovala, tako da so zadnji dan smučali po srednje težkih progah in jim ni bilo potrebno uporabljati klinastega vlijanja in drsenja v pluznem položaju. Skoraj vsi so se naučili uporabljati osnovno vlijanje z nadzorovanjem hitrosti. Ostale tri skupine so se posvetile predvsem vodenju zavojev po robniku in to je tisto, čemur pravimo zarezna tehnika. Velika večina učencev je že izpeljala zrezne zavoje, vendar moram poudariti, da le na terenih z manjšo naklonino, kjer je manjša hitrost smučanja. Izpeljali smo tudi ves popoldanski in večerni program. Otroci so bili najbolj navdušeni nad nočnim sankanjem in vožnjo z motornimi sanmi, da o družabnih večerih in izdelavi skulptur sploh ne govorimo. V imenu vseh učiteljev in otrok se zahvaljujem vsem staršem, ki so darovali prekrasna darila za srečelov na zadnji večer.

Jani Muha, OŠ Trzin

V ozadju naš Dom na Krvavcu

Nočno sankanje

Brezplačno pronočišče na Krvavcu

SLOVENSKI JEZIK IN SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Večini mladih predmet slovenski jezik ne diši prav preveč. Učiteljice slovenščine so ponavadi sitne in hočejo da se na pamet učimo pesmi. In tista slovnica, ko nas kar zmrazi ob misli na pridevnike, glagole, spregate...

Same učiteljice slovenskega jezika pa na situacijo gledajo ravno obratno: 'Le zakaj mladi tako negativno sprejemajo slovenščino?'

Vsi pa smo zelo zavedni Slovenci, polni navdušenja nad slovenskimi literarnimi veleumi, z veseljem pričakujemo kulturni praznik in s tem prost dan, ko nas proslava priklenejo zvečer na zofo pred televizijski ekran.

O vsem tem sem se pogovarjala z učiteljico slovenskega jezika na trzinski osnovni šoli Marjanco Ipavec.

Od kod ljubezen do slovenskega jezika?

Ljubezen do slovenščine je začela rasti v osnovni šoli ob skrbnih učiteljih že na razredni stopnji. Zelo sem uživala ob poslušanju ali branju zgodbic. Ob tem so se mi v glavi porajale moje. Ljubezen se je stopnjevala na predmetni stopnji pri urah slovenščine. Učiteljica je kmalu opazila mojo naklonjenost predmetu. Zanimala me je tako slovnica kot literatura. Uspešno sem bila pri pisanju spisov. Učiteljica me je spodbujala tudi tako, da me je vključila v dramski krožek. Redno sem brala knjige za bralno značko, se vestno učila snovi in nenazadnje vedno skrbela za lepo in čitljivo pisavo in urejene zvezke. Kmalu sem posegla po neobveznem čitivu in postala redna obiskovalka šolske knjižnice.

Ko se je bilo potrebno po osmem razredu odločiti kam v srednjo šolo, nisem imela posebnih težav. Vpisala sem se na pedagoško gimnazijo. Tako sem se že zgodaj usmerila v poklic, po štirih letih pa se je bilo potrebno odločiti za predmet. Odločila sem se za študij na Pedagoški akademiji v Ljubljani in izbrala smer slovenski jezik – knjižničarstvo. Ko sem uspešno zaključila študij, sem bila zelo vesela in sem se zavedala, da bom dolgo delala v željenem poklicu.

Ali učenci spoštujejo slovenski jezik?

Žal slovenščina ni prav priljubljen predmet. Učitelji se na seminarjih in drugih srečanjih sprašujemo, zakaj je tako. Morda je kriv obširen učni načrt, ki sili učenca k vsakodnevemu učenju zahtevne slovnice. Morda nizka zavest večine Slovencev o narodni pripadnosti. Vsi se strinjamo, kako prav in koristno je, da znamo čim več jezikov, materinščino pa potiskamo v ozadje, češ tako majhni smo, le kaj bomo s svojim jezikom, slovensko pa že tako znamo. Take opazke slišim tudi med učenci. Vsekakor pa so med njimi tudi taki, ki imajo materni jezik radi. Ti so pravi knjižni molji in prepričana sem, da ob branju krepijo ljubezen do materinščine in bodo v svojem življenju znali biti njeni varuhi.

Kako bi učencem približali ta učni predmet? Ali so to morda proslave, ki jih pripravljate?

Predmet lahko učencem približam z branjem literature in zanimivih odlomkov iz del slovenskih književnikov, z zanimivo interpretacijo. Zdi se mi, da jih je pred nekaj leti učitelj lažje navdušil za predmet kot danes, kajti mladostniki so poleg rednega pouka vključeni še v vrsto izvenšolskih dejavnosti, tako da je tudi pouk slovenskega jezika le neka obveza, za katero je treba porabiti precej časa, da je ocena dobra. Sama kmalu začutim, komu je predmet pri srcu, koga pa predvsem obremenjuje. Tiste, ki pokažejo pozitiven odnos do predmeta, povabim k sodelovanju na kulturnih prireditvah. Na tak način vsekakor postanem bolj povezana z učenci in ti so skoraj vedno skozi vsa štiri leta moja desna roka.

Spominjam se učenca, ki sprva ni kazal posebnega veselja do predmeta. Ob dramatizaciji nekega besedila pa sem odkrila njegov igralski talent. Od takrat je redno in z veseljem sodeloval na proslavah in tudi pri pouku je bil uspešen. Prav z generacijo tega učenca smo pred nekaj leti s proslavo ob Prešernovem dnevu gostovali v Slovenski knjižnici, kjer so si predstavo ogledali učenci ene izmed ljubljanskih šol. Gledalci so bili nad nami navdušeni. To je bilo za nastopajoče zelo spodbudno, tako da so še naprej z veseljem odgovorno nastopali na proslavah.

Kako pripravite učence na proslavo?

Preden izberem učence za nastop, seveda porabim kar nekaj časa za razmislek o vsebini. Ob vsakem fizičnem delu (predvsem doma) mi misli blodijo okoli avtorjev in njihovi literaturi. Ko stvar dozori v moji glavi, je tu knjižnica, izbor literature, ustvarjanje veznega teksta in pred prvimi srečanjem z učenci še izbira le-teh. Zavedam se zahtevnosti posameznega besedila, kar vpliva na izbiro med učenci. Presodim pa tudi, ali je učenec zanesljiv in bo vestno prihajal na vaje. Med odmori ali pri rednih urah pouka nato učence povabim k sodelovanju. Seveda je sodelovanje kdo že odklonil. Poskušala sem s pregovarjanjem, češ da ima smisel za recitiranje, da mi povsem zaupam. Na bo delo dobro opravil, s čimer sem koga tudi že pridobila

za nastop. Seveda pa so med učenci tudi taki, ki so željni nastopanja.

Kako izberete program?

Za proslave izbor vedno naredim sama. Včasih določim temo, temu pa sledi izbor literature na izbrano temo. Včasih pa izberem avtorja in pripravim izbor njegove literature. Vsebinska mora biti vsekakor povezana z vsebino praznika. V program nato vključim pevski zbor in druge glasbene točke.

Ali niso proslave doigočasne?

Tudi o tem razmišljam. Zavedam pa se, da smo dolžni spoštovati učenci vsak državni praznik, ker nas le-ti opominjajo, kdo pravzaprav smo. Proslava je ena izmed oblik počastitve. Najbolj nespametno je trditi, da se proslave danes ne splačajo, češ da so preživle.

Za nami je največji slovenski praznik. Kaj menite o Prešernu?

Predpraznik slovenske kulture je 3. decembra, ko se spominjamo Prešernovega rojstva. Ta dan na šoli obeležimo običajno po šolskem radiu s petnajstminutnim programom. Po božično-novoletnih praznikih pa se moje misli že pripravljajo na kulturni praznik.

Kaj mi pomeni Prešeren?

O njem sem nekaj najprej izvedela od svoje mame. Zagledala sem ga na platnicah njegove pesniške zbirke. Radovedno sem povprašala, kdo je ta mož. Vedenje se je kopičilo ob obravnavi njegovih pesmi. V meni je raslo spoštovanje do njega. Ko sem poslušala njegovo življenjepis in kmalu brala o njem biografski roman, me je vedno zelo vznemirilo podatek o zgodnjem odnosu iz domačega okolja k stricu na Kopanji. Res se je občasno vračal domov, vendar samo na počitnice. Zdelo se mi je, da je bil prikraščen za družinsko življenje, ki je za vsakega človeka abeceda življenja. Niso mu priznali neprijeti dogodki, zaradi katerih so nastale mojstrske pesmi. Jaz sem ponosna nanj, kajti prišel je v času, ko je bilo tako malo Slovencev, ki so se zavedali svoje identitete. Poleg njegovega umetniškega dela cenim njegovo iskreno pripadnost slovenstvu.

Kako Prešerna sprejemajo učenci?

Več njegovih pesmi obravnavamo v osmem razredu devetletke, in sicer balado Povodni mož, romanco Turjaška Rozmunda, sonet Apel in čevljar ter ep Uvod h Krstu pri Savici.

Učenci imajo kar nekaj težav z razumevanjem vsebine. S podrobno obnovo večina le dojame vsebino pesmi. Seveda jih kaj hitro zaskrbi, ali se bodo morali

katero od pesmi naučiti na pamet. To se tudi zgodi. Opažam, da je vedno več težav z učenjem na pamet. Ko pa se učenci le naučijo pesem na pamet, imam občutek, da je marsikdo nase ponosen, da se je naučil npr. Povodnega moža.

Je Prešeren res ikona slovenske poetike?

Menim, da mora imeti za vse čase mesto med znamenitimi Slovenci. Slovenci smo dolžni spoštovati človeka, ki je z literarnim delom povzdignil slovenski jezik med druge svetovne jezike, ponudil zgled kasnejšim pesnikom in še danes prispeva k prepoznavnosti Slovencev v svetu.

Urša Mandetjč

“TURISTI” OBISKALI KRAS

Turistično društvo je konec januarja pripravilo potepanje po Krasu, ki ga je vodil član upravnega odbora Turističnega društva Jože Jerman. Čeprav so spoznali tudi pravo kraško burjo, so bili udeleženci zelo zadovoljni, saj jih je Jože, kot pravi jamar, popeljal na ogled ene naših najlepših podzemeljskih jam – jama Vilenico, ki je bila prva za turistične ogledje urejena kraška jama na svetu. Dolgo je veljala tudi za najlepšo jamo, v zadnjih desetletjih pa jo poznamo predvsem po tradicionalnih vsakoletnih mednarodnih srečanjih pesnikov in pisateljev. Tisti, ki imajo raje okušanje dobrot, so bili navdušeni nad obiskom pršutarne MIP, kjer so si lahko ogledali, kako v kraški burji sušijo in zorijo pršut, ob tem pa so izvedeli še marsikaj drugega zanimivega o tej kraški specialiteti, ki kar kliče po okušanju, seveda skupaj s še drugo specialiteto tamkajšnjega območja, vinom teranom. Izletu pa so turisti dali še zgodovinsko razsežnost, saj so si v Lokvah ogledali trdnjaviški stolp, v katerem je urejen zasebni vojaški muzej. V njem je nazorno

prikazana oborožitev, oprema in obleka vojakov večine vojska, ki so delovale na našem ozemlju v zadnjih nekaj stoletjih. Se zlasti dobro so predstavljene sovražne si sile iz zadnjih svetovnih vojn.

M.Š.

DIREKTOR DOČAKAL ABRAHAMA

V začetku meseca je 50-letnico praznoval Marjan Habat, ki mu prijatelji v šali rečejo Direktor. Marjan je večini Trzinčanov znan kot voznik in prizadeven član trzinskega gasilskega društva, vsi pa poznamo tudi dejavnost njegovega podjetja pri urejanju zelenic, cvetličnih gredic in sploh pri komunalni urejenosti našega kraja. Skupina, ki vidnejšim Trzinčanom ob njihovih okroglih jubilejih postavlja mlače, je bila tokrat še posebej številna, Marjan pa se jim je za pozornost dostojno oddolžil. Z dobrotami pa se jim ni mogel odkupiti, saj so ga privezali na križ in ga tudi temeljito "prefarbali" s pisanimi barvami. Marjan, še na mnoga leta.

M.Š.

Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. bo v občini Trzin 30.03.2005 opravljalo pomladanski odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev. Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobnega; naštetu odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako ne sodijo med kosovne odpadke iz gospodinjstva avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi, poleg že naštetega tudi ne bomo odstranjevali grabenega materiala, vej drevev in živih meja.

Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov

Obveščamo vas, da bomo v Občini Trzin v sredo, dne 30.03.2005 izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo dne 30.03.2005 sprejemali

- od 13.30 do 17.00 ure na dvorišču Občine Trzin
- od 17.30 do 19.00 ure na parkirišču pred trgovino Mercator

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta.
- Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
- Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.
- Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Vodja sektorja javna higiena: Matjaž Kovačič

Direktor: Marko Fatur

ODSEV PIŠE ZGODOVINO NAŠEGA KRAJA - nepogrešljiv za promocijo Trzina

Tri pripravi razstave Trzin skozi čas ob otvoritvi Centra Ivana Hribarja dec. 2003 smo poleg izredno dragocene knjige Mengeš in Trzin skozi čas iz leta 1993, avtorja Staneta Stražarja, šolske in cerkvene kronike, muzejskega gradiva, podatke in slikovno gradivo črpali iz občinskega glasila Odsev. Predvsem s stedi- njim je dokumentacija dogajanja v Trzinu dobila nov zagon, še zlasti pomembno pa je, da je v njem zelo dobro dokumentirano dogajanje v našem kraju v zadnjih osmih letih, saj je šlo za prelomno obdobje. To je obdobje, ko smo načrtovali in dobili obči- no, ko smo ustanavljali števila društva, ko so prejšnja dobila nov zagon, ko smo odpirali številne nove pridobitve, ko smo goste vabili pomembne ljudi, bili njihovi gostje, ki je mladina dobila streho v mladinskem klubu itd. In tako še danes Odsev ni samo informativno glasilo, Odsev piše zgodovino našega kraja.

Ob različnih perspektivah, zemljevidih, zlo- ženkah, koledarjih ipd. je Odsev izredno pomembno, žal pogosto kar premalo priz- nana promocijsko gradivo naše občine. Turistični delavci iz lastnih izkušenj vemo, da na številih naših predstavitev v kraju in tudi drugod ljudje po njem najpogosteje sežejo. Spoznavajo utrip kraja in njegovo preteklost. Glasilo zaide v številne darilne vrečke naših gostov. Ponašamo se z njim, kot se ponašamo z uspešno mlado občino. Z Odsevom vabimo na številne prireditve in dogodke, ki jih v kraju ni malo.

Vsebinska zasnova glasila je vsekakor pri- stojnost in odgovornost uredništva Odse- va, mora pa biti usklajena z zahtevami ob- činskega sveta. Kot sodelavca sedanjega uredništva menim, da jim sledimo. Iz ce- lole sem izpostavila le pomen Odseva kot dokument časa in za promocijo kraja. Po mojem mnenju naj občinski svet ob raz- pravi o spremembah Odloka o občinskem glasilu Odsev to upošteva in zanj nameni nekoliko več proračunskih sredstev. Drugo je seveda obveznost uredništva za redno izhajanje glasila.

Ne bom se spuščala na področja, ki jih pri Odsevu pokrivajo ostali sodelavci, ome- nim naj le tista, za katera sem zadolžena po naročilu urednika oziroma po odločbi občinskega sveta.

Na uredniških sestankih me pogosto za- dolžijo za pogovore s starejšimi prebivalci, katerih spomin seže v nekdajni utrip kraja. Za Odsev so spregovorili mnogi Trzinci in Trzinke, žal nekateri od njih danes že po- knjini. Radi so se in se odzovejo našemu vabilu. Za njih pomeni prispevek v Odse- vu tudi določeno priznanje. In ne samo to, doma imajo in nam razkažejo prave zak-

ladnice fotografij in dokumentov. Mnogi so pripravljeni vse to ponuditi muzejski zbirki. Na primer, ob dogovoru za prispevek v Odse- vu o družini Starin nam je gospa Zorka Trdin zaupala enega od dokumentov, ki slika njeno družino v času največjega izseljevanja Sloven- cev po svetu.

Njen stric Franz Starin, po izpisku iz krstne knjige župnije Mengeš rojen 19.10.1882 /sin Fanza Starina in matere Franziske Gerkman, Terzin 76, z bolroma Franzem Mušičem in Marianno Lukan, kmetoma iz Trzina/, pro- glašen za mrtvega 31. XII. 1921, je bil donator slovenskih misijonarjev po misijonskem svetu. Gospa Sonja Ferjan, tajnica Misijonske znamkarske akcije /MZA/ je v reviji Božja beseda, letnik 49/1998 /dvomesečnik izdajajo Slovenski misijonarji v Torontu/, zapisala: "Ko je gospod Wolbang, ustanovitelj MZA/ misijonaril med našimi rojaki po širni Kanadi, so se nekateri od njih sami od sebe začeli za- nimati za vzgojo bogoslovcev v misijonskih deželah in za problem njihovega vzdrževanja. Prvi, ki je s čekom za 750 ameriških dolarjev prevzel kriče stroškov za vzdrževanje bogos- lovca, je bil Frank Starin, doma iz Trzina. Zaposlen je bil v železarni Bethlehem Steel CO., v Bethlehemu, Pensilvania. Ob odhodu v pokoj in vrnitvi v domovino je v uradu Pro- pagande za širjenje vere v Brooklynu prosil direktorja msgr. Assipa, da od 300 njegovih, za misijone Cerkve darovanih delnic Bell USA, vzame polovico za Propagando v Brooklynu, drugo polovico pa naj pošlje rev. Wolbangu za potrebe slovenskih misijonarjev.

Moja glavna zadolžitev pri Odsevu pa je pod- ročje trženja in reklam. Kot vsak časopis naj bi se tudi Odsev delno financiral z reklamami. Žal zanimanje oglaševalcev za oglaševanje v Odsevu pada predvsem zaradi ozkega območ- ja pokrivanja tržišča in zaradi številnih moder- nejših oblik reklamiranja, kot so internet, TV kanali in drugo. Za oglaševalce so zanimivejši časopisi in revije, ki pokrivajo širša območja, to je dnevno časopisje, Slik, v zadnjem času Mamut, predvsem pa Radio HIT, kjer se za oglaševalce borijo profesionalni tržniki. Veči- na ugotavlja, da reklamiranje njihove ponudbe v Odsevu nima obratnosorazmerne učinka, in Odseva na poziv občine niso niti naročili / zadnji dve leti namreč podjetja, ki Odseva ne naročijo, le-tega zaradi varčevalnih ukrepov ne dobijo/. So pa drugi izdajatelji časopisov z našega širšega območja, ko gre za pridobiva- nje reklam v Trzinu, precej bolj agresivni. Podjetjem tudi zastoj pošiljajo svoje časopise in jih prepričujejo, da s svojo vsebino ("pokri- vajo" tudi Trzin. Prepričujejo jih, da za njih- va glasila med Trzinci dobro sprejeta in brana, vendar z gotovostjo lahko napišem, da ima vseeno Odsev med lokalnimi časopisi v Trzinu prav gotovo največ bralcev. V bistvu je pri oglaševanju pri podjetjih v Trzinu prislo-

patriotizem, dejavnost reklamirajo pred- vsem tisti podjetniki, ki tudi živijo v Trzi- nu in jim Trzin tudi nekaj pomeni. Bile so pobude, da bi v Odsevu objavljali ponud- bo in povpraševanje po delavcih, storitvah ipd. Vendar finančno to ne pomeni dosti. Na naše pozive za razširitev kroga sode- lavcev za pridobivanje reklam ni odzvala. Poleg tega cene oglasov v primerjavi s podobnimi revijami niso med nižjimi. Spriznati se bomo pač morali z dano si- tuacijo in računati na nižji delež prihodka iz reklam. Ali pa naj postane Odsev infor- mativno-tržni časopis, ki ga bo urejala profesionalna ekipa.

Jožica Valenčič

Nadaljevanje na str. 8

Odsev ...

In potem smo precej časa dokaj mirno de- lali – če seveda odmislimo izredno vlogo Odseva pri osamosvajanju trziščne obči- ne ... pa njegove vloge pri povezovanju ljudi v kraju ...

Seveda se Odsev ni mogel izogniti peščici glasnih kritikov, ki pa niso vedeli kaj dosti o:

- ljubezni, s katero so bile pripravljene vse številke Odseva: če bi bilo toliko pozitivne energije zbrane v kakšnem drugem krogu ...
- vseh neprepanih nočeh za računalniš- kim ekranom, ki so bile vložene v vse številke Odseva,
- včasih neverjetnih zapletih, ki se poja- vijo pri pripravi časopisa;
- člankih (tudi uradnih z občine), ki smo jih z dobro voljo in brez »pretrganega pompa« uvrstili v časopis le nekaj ur pred dogovorjenim rokom oddaje tis- karju – pa je bilo zato potrebno veliko dodatnega dela, ampak mi nismo kom- pilirali – vse za dobrobit Trzina;
- našim zavedanju lastnih napak, ki pa smo jih vsaj želeli popraviti – s trosen- jem negativne energije pa so nam poš- leno pili moč;
- oblikovanju tiskovnih, tehniških, o različnem načinu dela v amaterskem in profesionalnem uredništvu;
- tem, da je treba imeti pri lokalnem časopisu v uredništvu ljudi, ki so z dušo zapisani lastnemu kraju. »Uvoženik« novinarji nikoli niso bili posebna dobra rešitev.

Škoda samo, ker je tiha večina, ki nas podpira, manj glasna kot posamezniki ...

Emil Pevec, teh. ur. Odseva

POGLED IZ ZAODRJA

Literarni večer

Na letošnjem prvem literarnem večeru smo 19. januarja v dvorani Majance Ručigaj gostili eminentne goste iz Makedonije.

Po uvodni besedi župana Antona Peršaka nam je goste predstavil Ivo Ferbežar, pisatelj in založnik iz Grosupljega, dobitnik večih pesniških nagrad na svetovnoznanim pesniškem festivalu, ki se vsako leto odvija v makedonski Strugi.

Trajan Petkovski je predsednik Društva makedonskih pisateljev, pisatelj, prevajalec, kolumnist, diplomirani pravnik, urednik raznih časopisov, bivši jugoslovanski ambasador, sedanjí makedonski diplomat in ambasador, ki je služboval v Egiptu in Arabskih emiratih.

V imenu Društva makedonskih pisateljev se je za gostoljubje zahvalil kolegom iz Društva slovenskih pisateljev, s katerimi se dobro poznajo že iz časov skupne države. Po njegovih besedah v Makedoniji še vedno obstaja velik interes za slovensko literaturo in kulturo. Tudi sam zna nekaj slovenske poezije na pamet, ker se jo je učil v šoli in gimnaziji, kot diplomat pa jo je promoviral v Egiptu in Turčiji. Cilj obiska je bil vzpostaviti in poglobiti sodelovanje na področju kulture in literature med makedonskim in slovenskim narodom. Predstavil se nam je z nekaj pesmimi, prebranimi v makedonščini, Ivo Ferbežar pa nam jih je naknadno prebral v slovenščini.

Za njim je bila na vrsti doktorica Kristina Nikolovska, tajnica makedonskega društva pisateljev, pesnica, ki je objavila že štiri knjige in prešla več literarnih nagrad, drugače pa predavateljica na Filozofski fakulteti v Skopju.

Osebo jo zelo zanima slovenska literatura in književnost, celo tako zelo, da se uči slovenščine, zato nam je nekaj svojih pesmi in pesmi drugih velikih makedonskih umetnikov prebrala kar v slovenščini. Navkljub nekaterim napačnim naglasom je za svoj trud prešla spontan aplavz tam prisotnih trzinških ljubiteljev poezije.

Predstavila nam je tudi kratko zgodovino makedonske kulture, katere zibelka je Ohrid, od koder izhajajo tudi začetki slovanske pismenosti. Že v desetem stoletju je bila tam univerza, od takrat dalje imajo Makedonci bogato tradicijo ikon, rezbarjenja, veliko je tudi srednjeveških spomenikov.

Nadaljnji razvoj njihove kulture pa je nekoliko zamrl za časa otomanske vladavine, v devetnajstem stoletju pa se zopet pojavijo velika pisateljska imena.

Trajan Petkovski je nekoliko opisal sedanjí položaj Makedonije. Sosedje, Grki in Bolgari, jim delajo težave, znan je predvsem spor z Grčijo okrog imena Makedonija. Vendar vodijo mirljubno politiko in si prizadevajo za integracijo v EU. Največji problem Makedonije je trenutno varnost in stabilnost, ekonomsko stojijo nekoliko slabše od Slovenije, vendar imajo kot narod ogromno energije in se lahko pohvalijo s kvaliteto svojih kulturnih ustvarjalcev.

Nekaj pesmi znanih makedonskih pesnikov nam je za zaključek prebral Ivo Ferbežar. Hkrati nam je opisal ljubezen Makedoncev do poezije. Ko je literarni večer npr. v Strugi, je v dvorani tudi tristo poslušalcev, ki ploskajo in spontano žvižgajo ob branju poezije.

Večer je zaključil naš župan z mislijo, da če smo se v bivši skupni domovini kaj razumeli, smo se razumeli na področju literature.

Slovenski kulturni praznik

Datum smrti našega največjega pesnika in dan, ko po luninem koledarju s krofi, šunko, maskami in sežigom pustja odganjamo zimo, sta letos sovpadala. Zato smo pohiteli s praznovanjem slovenskega kulturnega praznika in ga obeležili že v petek, četrtega februarja.

Na pobudo občine Mengeš, točneje Zveze kulturnih društev Mengeš, smo letos praznovali skupaj s svojimi sosedmi, in sicer na prelepi lokaciji gradu Jable, pred kratkim obnovljenim kulturnim spomenikom. Po nedavni prenovi grad namreč sameva. Grad je trenutno v lasti države in v upravljanju Ministrstva za kmetijstvo, postal pa naj bi sedež Inštituta za razvoj podeželja.

Po nekaterih nepreverjenih govorih se uradniki Ministrstva za kmetijstvo, zadolženi za razvoj podeželja, ki so vajeni mesta in mestne infrastrukture, naj ne bi želeli preseliti na deželo, v Jable, po drugih, ravno tako nepreverjenih informacijah pa naj bi grad že obiskal minister Rupel, z namenom, da pogleda, ali bi bil primeren za protokolarno dejavnost.

Kakorkoli že, grad trenutno sameva, da pa ne bi bil popolnoma prazen, je z Ministrstva za kmetijstvo prišla pobuda za njegovo revitalizacijo.

Rezultat tega je bila skupna občinska proslava ob slovenskem kulturnem prazniku.

Grad Jable je geografsko sicer sodi v mengeško občino, zaradi zgodovinske navezanosti pa si ga lastimo tudi Trzinici. Poleg čudovite lokacije pa je taka skupna proslava omogočila še druženje občanov in kulturnikov obeh sosednjih občin.

Za sam dostop do gradu je bil organiziran avtobusni prevoz iz Mengeša in izpred centra Ivana Hribarja. Na dohodišč do gradu je obiskovalcem pot po snegu kazalo na desetine gorečih svečk in bakel, ki so še pridodale k sami čarobnosti dogodka. Na dvorišču gradu so jih s svojimi melodijami pričakali mengeški godbeniki, na grajskih hodnikih pa so si lahko ogledali razstavo mengeških in trzinških likovnikov in rezbarjev. Precej obiskovalcev je grad obiskalo že kakšno uro pred začetkom proslave, da so si lahko v miru ogledali, kako je obnovljen.

Na sami proslavi smo barve trzinske občine zastopali župan Anton Peršak kot slavnostni govornik, violinistka Eva Oblak in recitatorji KUD-a Franca Kotarja, Mengšani pa so prispevali mešani pevski zbor Svoboda, otroški zbor OS Mengeš, vokalno solistko Urško Urbanija in recitatorje ZKD Mengeš.

Proslava je potekala v največji dvorani, to je v prvem nadstropju gradu. Na sami lokaciji ni na razpolago stolov, po drugi strani pa nas je števili obisk presenetil, zato smo se odločili za stoječo, vendar krajšo proslavo. Poudarek celotnega večera pa je bil na skupnem druženju, srečevanju in izmenjavanju izkušenj kulturnikov in občanov obeh občin.

Za uvodno himno je bil na vrsti slavnostni govornik Anton Peršak. V svojem govoru je poudaril pomen jezika in kulturnega

ustvarjanja za narod in državo. Vse premalo se zavedamo pomena slovenske kulture in slovenskega jezika, ki sta nenazadnje omogočila naš narodni obstoj in sedanjo državo. Kultura in kulturne ustvarjalce vse prevečkrat smatramo za nepotreben strošek in zajedavce družbe, ne zavedajoč se, da je kultura pravzaprav impulz razvoja družbe. V svojem »knjigovodskem« delu govora, kot ga je sam poimenoval, pa je močno kritiziral sedanjo nestimulativno davčno politiko države na področju avtorskih honorarjev. Novi davčni zakon umetnike, na vseh področjih ustvarjanja, pa naj bodo to likovniki, gledališčniki, pisatelji, televizijski delavci, novinarji ali glasbeniki sili v to, da se jim nad mejo 3,9 mio sit bruto pravzaprav ne splača več delati. Poleg tega pa je novi zakon podražil njihovo delo in jih izenačil z obrtniki, saj morajo voditi enake predpisane poslovne knjige kot obrtniki (na tem mestu smo se malo zamislili tudi prisotni sodelavci Odseva, vendar smo se kmalu potolažili, saj smo ugotovili, da četudi nas vseh dvanajst in nekaj stalnih »novinarjev« seštevje vse svoje celoletne avtorske prihodke, katerih višina se ni spremenila že od leta 1999, ne bo-

mo imeli posebnih skrbí okrog davkarije in vodenja knjig...). Program se je nadaljeval z mlado trzinsko vilinistko Eno Oblak, ki nas je ob pomoči pianistke nčarala s svojim virtuosnim igranjem na violino, njena sošolka na glasbeni akademiji, Mengšanka, vokalna umetnica Urška Urbanja pa ji je enakovredno parirala z dovršenim pevskim nastopom.

Svoje smo v največji grajski dvorani dodali še recitatorji z življenjepisom Janeza Trdine in odlomki iz njegovih skrivnostnih Bajk in povesti iz Gorjanec. Letos namreč mineva sto let od smrti Janeza Trdine, ki je rosna leta svojega življenja preživel v Mengšu...

Ker na gradu ni bilo preveč toplo, smo se po končani proslavi z veseljem odpravili na grajski hodnik, kjer so na nas že čakali kozarčki vina in prigrizki, ob katerih smo lahko s prijatelji iz sosednje občine izmenjali kakšno besedo ali izkušnjo s področja kulture.

Bili smo si enotni, da bo takšna srečanja potrebna še kdaj ponoviti, še posebej v čarobnem ambientu jabelskega gradu. Držali bomo pesti, da bo sedaj, ko je obnovljen, grad zaživel in zadihal s svojo okolico. Precej desetletij smo ga gledali, kako se je našima krajema v sramoto pogrezal in podiral sam vase, in sedaj, ko je zažarel v novi lepoti, res ne bi želeli, da bi postal zaprta trdnjava birokracije...

Andrej Zupanc

PETER PAN V TRZINU

Nekaj za uvod: Če se vrnem nekaj let nazaj, ko smo po vsakem sestanku Odseva zašli v bližnji bife na deci tekočine, in ko je bil med nami še Jože Štih, sta z Mirom Štebetom tako s ponosom pripovedovala o čisto prvih številkah Odseva, ko so ga še tiskali na roke, ter o mnogih zgodbicah in pripetljajih iz tistega časa. Bila sta ponosna na svoje delo. In bila sem vesela, da sem izvedela še iz njihovi ust o samem začetku časopisa. A tokrat sem pričala še enemu zgodovinskemu trenutku za trzinsko občino. Občinarji so rekli Odsevu KONEČI! Ja, saj bo se izhajal: vendar brez Mira, ki je njegovo srce. Pa ne zaradi tega, ker je v Odsev največ pisal, in so govorili, da je to njegov časopis. Seveda, ko pa smo bili včasih ostali novinarji leni in površni – on je reševal situacije, saj je bil glavni in odgovorni.

Vendar bomo mladi pisali oz. igrali zgodovino Trzina naprej, če nas le ne bodo spravili tudi ob to veselje, kajti zmeraj se najde kdo, ki ti lahko reče STOP!

Orbitalci že veselo pripravljamo novo predstavo. Želela sem, da bi še nekaj časa ostala skrivnost, kaj pripravljamo...

Ampak ker je to zadnja številka Odseva, katero pripravlja še staro uredništvo, se bom tokrat razpisala.

V mesecu juniju 2004, ravno v času, ko smo igrali predstavo z naslovom Trnuličica, se je pri naši najmlajši igralki Tjaši rodila ideja, da bi igrali Petra Pana. Ideja se je rojevala najprej v mislih, poglabljala v pogovorih s sodelujočo ekipo, nato pa je prišel čas, ko smo sklenili, da bomo res pripravili Petra Pana. Goran Vranešević je prevzel vlogo scenarista ter naredil dramaturgijo po knjižni predlogi J. M. Barryja. Besedilo je že skoraj končano, bralne vaje že potekajo, razgovori s scenaristom Andrejem Ručigajem, glasbenikom Igorjem Razpotnikom ml. ter ostalimi, ki bodo pomagali pri izvedbi predstave, tudi.

Predstava bo po vsej verjetnosti zopet odigrana v kamnolomu, vendar z nekoliko drugačno postavitvijo odra. V igri sodeluje trideset igralcev: stara zasedba z nekaterimi novimi obrazi – mlajšimi ter starejšimi. Moram ponosno povedati, da se je v našo skupino vključilo kar nekaj ljudi, ki ne stanujejo v Trzinu, temveč se vozijo od

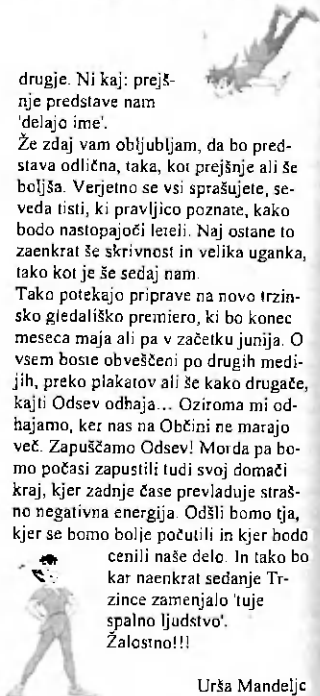
drugje. Ni kaj: prejšnje predstave nam 'delajo ime'.

Že zdaj vam obljubljam, da bo predstava odlična, tako, kot prejšnje ali še boljše. Verjetno se vsi sprašujete, seveda tisti, ki pravljico poznate, kako bodo nastopajoči leteli. Naj ostane to zaenkrat še skrivnost in velika uganka, tako kot je še sedaj nam.

Tako potekajo priprave na novo trzinsko gledališko premiero, ki bo konec meseca maja ali pa v začetku junija. O vsem boste obveščeni po drugih medijih, preko plakatov ali še kako drugače, kajti Odsev odhaja... Oziroma mi odhajamo, ker nas na Občini ne marajo več. Zapuščamo Odsev! Mor da pa bomo počasi zapustili tudi svoj domači kraj, kjer zadnje čase prevladuje strašno negativna energija. Odšli bomo tja, kjer se bomo bolje počutili in kjer bodo

cenili naše delo. In tako bo kar naenkrat sedanje Trzince zamenjalo 'tuje' spalno ljudstvo'. Žalostno!!!

Urša Mandeljic

BARVNE EKSPRESIJE POŽIVILE STEKLENI CENTER

V petek, 4. februarja, smo bili v avli Centra Ivana Hribarja priča otvoritvi likovne razstave mladega trzinkega akademskega slikarja Simona Jugovica Finka, ki ga bralci Odseva poznate predvsem kot avtorja stripa Odsevnik. Simon se v trzinški občini predstavlja prvič, imel pa je že nekaj skupinskih in samostojnih razstav drugod po Sloveniji.

Simon Jugovic Fink je septembra 2004 uspešno zaključil študij slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri mentorju profesorju Zmagu Jeraju. Risati je začel že v otroštvu. V osnovni šoli je risal stripe, ki jih je objavljval v šolskem glasilu Kalčki. Obiskoval je Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo, smer grafično oblikovanje, vendar se je bolj čutil slikarja kot oblikovalca, zato se je vpisal na Akademijo za likovno umetnost in bil sprejet kot izjemno nadarjen. Že za časa študija je razstavljal, najohsejnejšo samostojno razstavo pa je imel na Ministrstvu za obrambo, kjer se velikokrat predstavljajo znani in priznani slovenski likovni umetniki.

Slikar se v svojem ustvarjanju oklepa različnih motivov, od krajine, portreta, avtoportreta do akta, spogleduje pa se tudi z abstraktnim slikarstvom. Za njegove krajine je značilno, da so naslikane zunaj, v naravi. Nemogoči pogoji za slikanje, kot so različne vremenske razmere (slikanje pozimi, ponoči ...), mu predstavljajo neke vrste ustvarjalni izziv, po drugi strani pa tudi edino možnost dela, saj enakrat še nima svojega ateljeja. Avtor se izraža z močnimi in intenzivnimi

barvami, enako pomembno vlogo pa ima tudi ekspresivna risba. Z risbo in barvo, ki pomenita osebno izpoved, raziskuje meje lastnega likovnega prostora. Vzoredno s slikarstvom pa se Simon ukvarja tudi s poezijo. Na vabilu za otvoritev razstave smo lahko prebrali njegov sonet z naslovom Umetnik. Simon se svoji občini predstavlja z malo retrospektivno razstavo, ki obsega tri portrete, en avtoportret, dve manjši krajini, serijo risb amsterdamskih ulic in trzinkega gozda, krokuje ljudi na zabavah ter dve večji krajini, ki so del njegove diplomske naloge. Razstavlja pa tudi nekaj aktov, ki jih je v Trzin prenesel iz vzporedne razstave v Knjigarni in galeriji Beseda (Godbeni dom Domžale). Otvoritev te razstave je potekala v sklopu domžalskih dnevov kulture in je še vedno na ogled. Čeprav oskrunjena za štiri vodilne slike.

V Centru Ivana Hribarja je Simona predstavila priznana domžalska slikarka Mojca Vilar, ki je ob svojem govoru prebrala tudi del njegove diplomske naloge. Zaradi bližajočega se praznika našega največjega pesnika pa sta Maja in Rok iz skupine Skat zaigrala in zapela njihovo uglasbitev dveh pesmi Franceta Prešerna, Kam in Pod oknom. Po otvoritvi razstave smo prijetno pokramljali ob slastnih prigrizkih in kozarčku žlahtne vipavske kapljice. Poleg nekaj trzinških in domžalskih občanov sta se otvoritve udeležila tudi župan g. Anton Peršak in trzinška akademika slikarka Bernarda Hren Zajec. Sicer pa obiskovalcev ni bilo veliko, verjetno zaradi skoraj sočasnih praznov na gradu Jablje.

Upajmo, da bo v Trzinu še mnogo likovnih razstav in da se bo v bodoče našel tudi ustrezniji razstavni prostor. Simonu pa želimo uspešno prihodnost!

Razstava bo na ogled ves mesec februar. Prostorji so uradno odprti od ponedeljka do četrka od 8.00 do 13.00 in od 14.30 do 19.00, v petek od 8.00 do 13.00. Vabljeni!

Valentina Verč

STRELSKE NOVICE

Ob prebiranju zadnje vsebine občinskega glasila Odsev, ki ga ob trudu urednika dobivam v elektronski obliki, ne morem mimo pohval na račun ekipe, ki objavlja tekočo vsebino občinskih dogodkov. Žal vsi dogodki niso in ne morejo biti najsvetlejši, zmage in porazi pa so del vsakdana, mimo katerih žal ne gre, in je prav, da zrcalo odseva obe strani.

V Strelskem društvu že leta izgubljam, čeprav v bistvu zmagujemo, vsak pa si to razlaga po svoje. Ne moremo venomer pisati o zmagah, če so tu tudi porazi, grenki, boleči in včasih povsem nekorektni. Nekatere priznamo, druge pač ne moremo. Vsaka razprava je dobrodošla, če na koncu ne ostajamo le pri praznih obljubah. Bodimo poštene in povejmo, da obljube, kljub sklepom, sprejetim na občinskem nivoju, z leti bledijo, ker so zgolj zapisane in se ne uresničujejo. Tega večina občanov niti ne opazi, saj je na rumenih straneh glasila Odsev vse polno sklepov, ki jih mnogi niti ne preberejo, saj so jim bližje tekoče aktualne informacije na belih straneh. Tudi sam sem že prejel očitke, čemu včasih napišem tako črtni članek. Pride čas, ko pač ne gre drugače, kot da javno opozorilo na obljube, nekorektnosti in očitke nekaterih, ki se vikajo celo v strokovnost strelskega društva Trzin in o tem komisija celo poda sklep. Sklep o strokovnosti strelskega društva Trzin na področju strelstva, poznavanju oziroma primernosti značilnega strelskega orožja mlajših strelcev!

Ja, za nekatere so časi volontarizma res minili, mi pa dajemo še več. Včasih se sprašujem, ali mi je vse to res potrebno, ali mi je res potrebno pisati takšne članke, ali res tako ljubim strelski šport in če ga, ali mi je res to potrebno na takšni stopnji in celo v Trzinu. Bil predsednik nekega društva, delo opravljati amatersko, a vendarle biti kazensko odgovoren, potem pa nam celo očitajo strokovnost. Iz leta v leto je odgovornost predsednika, blagajnika, trenerja, samih tekmovalcev in tudi drugih večja. Res je, nihče nas ne prosi.

Mnogo kazenskih odgovornosti bi rešili z ureditvijo novih prostorov strelišča. O tem je pisal tudi Odsev, o tem se že leta dogovarjamo z Občino Trzin in v preteklem letu smo končno dočakali strinjane Občine Trzin za ureditev montažnega strelišča v zaklonišču osnovne šole Trzin. Odobren je bil tudi nakup dela opreme, v proračunu za leto 2005 pa spet nič. Naj mi nekdo pove, čemu nakup opreme, ki jo bomo le s težavo postavili v obstoječe prostore? Čemu obljube, če jih morda ne boste realizirali? Ali je res kakšen milijonček dovolj, da zadevo malo umirimo?

Mi vsekakor v tekmovalnem športu amatersko zmagujemo, zmagujemo s prostovoljnimi delom in lastnimi finančnimi sredstvi, zmagujemo v Trzinu. Zmagujemo sicer v strelskem športu, ki ga »občinarji«, z izjemami, ne razumete, tako kot mi ne razumemo vas. Držite se sklepa, ki govori o nacionalnem programu razvoja športa in strategiji razvoja Občine Trzin. Razumemo, da vseh ne morete zadovoljiti hkrati, končno pa se lahko dotaknete določil, ki opredeljujejo tekmovalni šport v smislu izgradnje, vzdrževanja in dostopnosti objektov. Če res razumete prostorsko stisko Strelskega društva Trzin, 50-letno tradicijo tega športa v Trzinu, potem želimo, da projekt postane javen letos ali drugo leto ali da ostane (kot sedaj) pri prozornosti projekta in ga vlečemo v nedogled.

Le zakaj se ne bi smelo pisati tudi o temnejši plati? Če sem prav razumel Odlok o glasilu občine Trzin, je namen glasila informiranje javnosti o dogajanju in življenju v občini ter izražanje mnenj občanov. V kolikor odlok ne bo preklancan, želimo strelci tudi v bodoče neodvisno objavljati svoje prispevke, mnenja in stališča. Za konec pa vas lepo pozdravljam.

Damijan Klopčič

Košarkarji se dobro držijo

Nadaljuje se tekmovalje v tretji slovenski košarkarski ligi. Trzinska ekipa **UTRIP TRZIN** je na začetku drugega dela tekmovalja suvereno premagala ekipo Cerknice ml. To je bila prva tekma na domačem igrišču, kjer smo Trzinci pokazali, da lahko resnično vsi igramo, na tekmi pa so dosegli kar 111 točk. Če ste spremljali rezultate naše ekipe, je bila ta tekma odraz dobrega dela in izboljšanja uigranosti v tej sezoni. Sponzorja tekme sta bila **Baron Bar** in **Bar Blatnica**. Nadaljevali smo s tekmo v Šmartnem proti **KK Pingvini Šmartno**, kjer smo na žalost tekmo izgubili v zadnji minuti. Zadnjo tekmo pred tem pisanjem pa smo igrali proti **Jurij Plava Laguna**. Na tej tekmi smo končno pokazali, da se ne ustrašimo nobenega nasprotnika. Tekmo smo začeli motivirano. S trdno obrambo in hitrimi protinapadi smo prednjačili pred nasprotnikom skozi celo tekmo in na koncu zaslužen zmagali z rezultatom 99:84. Trenutno se nahajamo na 5. mestu, kar je bil skozi celo sezono tudi naš cilj. Igramo pa še proti najboljšim ekipam naše skupine. Že sedaj vas vabimo na zadnjo domačo tekmo proti **KK Vipava**, ki bo 12.3.2005. Vse, ki bi radi poskusili z igranjem za našo ekipo, vabimo, da se nam pridružijo na treningih ob torkih ob 21.30.

V naslednjih številkah bomo poročali o tradicionalni prireditvi **Valentinov malonogometni turnir**, ki bo v trzinski telovadnici v soboto, 19.2.2005.

Napovedujemo pa že turnir košarkarskih trojk, ki bo 19.3.2005. Vsi, ki bi radi tekmovali na turnirju, se prijavite na tel 041/382-516 (Matjaž).

Matjaž Erčulj

KONCERT V ŽIVO
**ZAMETNE
VRTNICE
DOMŽALE**
HALA KOMUNALNEGA CENTRA
SOBOTA, 26. februar ob 19^h

✶ FREDY MILLER	✶ IGOR IN ZLATI ZVOKI
✶ BRENDI	✶ ans. TONETA RUSA
✶ SAŠA LENDERO	✶ ans. BRATOV POLJANŠEK
✶ MIHA HERCOG	✶ STANE VIDMAR
✶ ans. FRANCA MIHELICA	✶ VANDROVCI
✶ DRUŽINA FERME	✶ RAZPOTNIKI

voditelji in scenarist **BORIS KOPITAR**

✶ **MODNA REVUJA • PLETENINE ŠPENKO !!**

VSTOPNICE: DOMŽALE: blagovnica VELE-odd. trafika
MENGEŠ: HRAM ROŽICE, FOTO REPANŠEK KAMNIK: videoklub METULI
LJUBLJANA: AVTOBUSNA POSTAJA, pasaža MAXIMARKET
KRANJ: ALIGATOR MUZIKA UNETJ: društvo harmonikarjev MOLK
VSTOPNICE POZVAJEC: družba harmonikarjev UNETJ: 031 222-444

Z DOBRO VOLJO DO USPEHOV

Navada je železna srajca. pravi pregovor, kadar gre za delovno navado, je to naravnost čudovito. In ljudi s takimi navadami

DIABETIKI NE MIRUJEJO

Prvi društveni pohod smo pripravili 22. januarja 2005. V lažjem dvournem pohodu smo se namenili obiskati naslednje kraje: Rova, Žiže, Zagorico in Jasen. Pohvaliti je treba vse, ki ste se zbrali, da prijetno združite s koristnim, t.j. s hojo za zdravje. Zbralo se je 47 pohodnikov, največ doslej, kar organiziramo pohode. V sončnem zimskem dopoldnevu smo ob 10. uri, po kratki predstavitvi krajev, skozi katere bomo šli (Maks Grošelj), krenili na pot, ki je trajala do 13. ure. Vmes smo se v Zagorici na turistični kmetiji Pri Soud odžejali. Vračali smo se preko kraja Jasen po precej razmočeni blatinasti poti nazaj na Rova, kjer nas je čakala topla malica in naš harmonikar Janez. Po 15. uri smo se dobro razpoloženi razšli z željo, da se kmalu v tako velikem številu srečamo na našem naslednjem pohodu, ki bo v aprilu. Vsak udeleženec naj pripelje vsaj še enega člana društva, ki doslej še ni šel na pohod z nami. Se pogled malce nazaj...

Naše društvo je imelo redni letni občni zbor 17. novembra 2004. Predsednik društva g. Hrovat je podal izčrpano poročilo o doseganju delu na področju zdravstveno-vzgojnega dela s člani, kakor tudi o skrbi za zdravje svojih članov na okrevanjih, športnorekreativnih srečanjih, izletih ipd. Izvedeli smo tudi za finančno stanje v društvu, tj. pregled vseh prihodkov in izdatkov. Občnega zbora so se udeležili: predstavnik Zveze društev diabetikov Slovenije, predstavniki društev diabetikov Tržič, Skofja Loka, Kranj, Jesenice, s katerimi sodelujemo zlasti na športnorekreativnem področju. Pozdravili so zbor ter vsem zaželeli uspeha, predvsem pa zdravja.

Program dela za leto 2005 je predstavil predsednik. Imeli bomo veliko pohodov, tudi skupaj z diabetiki društev gorenjske regije, dve okrevanju v slovenskih zdraviliščih, šli na poučen izlet, imeli vsaj dve zdravstvenovzgojni predavanji v Zdravstvenem domu Domžale. Se naprej bomo skrbeli za redno obveščanje članov o vseh aktivnostih društva. Pridobivali bomo nove člane, tudi s sodelovanjem zdravstvenih delavcev, ki

v Smučarskem društvu Trzin in njegovi kolesarski sekciji FELIK-SI ne manjka. O tem smo se lahko prepričali 28. januarja v brnarici v Dolgi dolini na letnem občnem zboru. Že ob vstopu v kočjo smo bili prijetno presenečeni. Povečana in skrbno urejena soba je rezultat delovnih, zagnanih in društvu predanih članov, ki so s prostovoljnimi delom opravili preko 1000 delovnih ur. Rezultat je več kot ošiten in vreden vse pohvale.

V prijetnem vzdušju in številni udeležbi ter poslušanju izčrpnih poročil predsednika, podpredsednika, blagajnika in nadzornega odbora je bilo v živahni in razgibani razpravi ugotovljeno, da so bile načrtovane naloge v letu 2004 uresničene; še več, na področju kolesarstva celo presežene. Pri načrtovanju vsebine dela za letošnje leto so razpravljavci poudarili nujnost pridobivanja novih članov, in to predvsem iz novega dela Trzina. Kot prednostna naloga je bila izpostavljena potreba po vsebinsko in organizacijsko temeljitejšem sodelovanju s šolo in mladimi. Izražena je bila želja in potreba po neposredni vključitvi telesnovzgojnega pedagoga v upravni odbor oziroma vodenje in usmeritve društva. V okviru kolesarske sekcije bomo v letošnjem letu povečali število družinskih izletov in rekreativnih kolesarskih izletov, ki jih bomo dopolnili in popestrili z ogledi kulturno-zgodovinskih znamenitosti na posameznih poteh. Po uradnem zaključku zbora je sledilo prijetno druženje in obujanje spominov na prijetna, vesela, včasih pa tudi neprijetna doživetja.

M. Železnik

delajo s sladkornimi bolniki in njihovi svojci. Za konec še nekaj idej za spomladanske mesece:

FEBRUAR

PREDAVANJE: Oči in diabetes

MAREC

OKREVANJE: Radenci
SMUČANJE: organizira Društvo diabetikov Kranj

APRIL

POHOD: Šmartno v Tuhinju
POHOD: Jezerski vrh: organizira Društvo diabetikov Kranj

MAJ

POHOD: Stari Grad
MEDDRUŠTVENI POHOD: organizira Društvo diabetikov Jesenice.

Idej za zdravo življenje je dovolj, samo potruditi se je treba in pokazati malo dobre volje. Vse, ki se doslej še niste vključili - vemo, začetki je težko - vabimo, da naredijo prvi korak.

Naprej bomo korakali skupaj. Se vidimo! Dobrodošli vsi!

Anica Cotman Anžič

V OBJEM KAMNIŠKIH PLANIN

No, končno je zima potrosila nekaj snežnih kristalov tudi nad našim delom države. Kaj se ji je tako zamerilo, da je kot nalašč vedno izpustila osrednji del Slovenije? Notranjska, Dolenjska, Gorenjska, Štajerska in Prekmurje so se bohotili pod zavidanja vredno snežno odejo, le osrednji del je bil ponovno izpuščen. Ima morda prste vmes ljubljanski toplotni otok? Kakorkoli že, tokratni uvod je povezan z današnjim ciljem. Odpravili se bomo nedaleč od tod, mahnilo jo bomo naravnost v objem kamniških planin, v naračje matere Velike planine. Kdo je ne pozna, lepote z edinim, prastarim ohranjenim pastirskim naseljem v Evropi? Pošteno lahko oštejemo tistega, ki se ni bil gor, kajti naša sokrajanka Teja Hlačer je o Veliki planini napisala tudi knjigo z naslovom Ko se planina preobleče. Tisti, ki ste se povzpeli na Velko z gondolo, morate ne veste, da je taista gondola ena izmed redkih v Evropi, ki nima vmesnega stebra. Ja ja, tudi v tem je posebnost naše planine. Ko zdaj torej vsi vemo, kje približno se nahaja biser kamniških planin, pa naj razkrijem, da se bomo tokrat podali malce nižje.

Današnji cilj je več kot primeren za umirjen nedeljski družinski izlet, kajti povzpeli se na Sv. Primoža nad Kamnikom, res ni velik zalogaj. Kadar ob lepih kristalno čistih dnevih naš pogled bega od enega do drugega vrha Kamniško-savinjskih Alp, se nehote ustavi tudi na cerkvi sv. Primoža, za katero se zdi, da kar iz nič zraste sredi južnega pobočja Velike planine. Ker je za pešca slovenske pokrajine značilna cerkev na vrhu vzpetine, je Sv. Primož v tem posebnost. Zakaj? Zato, ker se na njem nahajata kar dve cerkvi. Prva, ki leži nekoliko višje, je cerkev sv. Petra. Ta je bila postavljena prva in je verjetno romanskega nastanka. Druga, ki tako bohotno bdi nad kamniškim kolom, je cerkev sv. Primoža in je iz časa gotike. Že stoletja je cilj romarjev. Junija, ko se nara-va v hribih začne prebujati v vsej svoji lepoti, tod mimo ženejo pastirji svoje črede na Veliko planino, ki je od našega današnjega cilja oddaljena še dobro uro hoje. Pot pa ni primerna za vsakogar, ker je precej strma, zlasti v prvem delu. Vsem dobro znani slovenski polihistor Janez Vajkard Valvasor je v Slavi Vojvodine Kranjske zapisal vestičko o kamnitem možu na konju na Sv. Primožu. Bojda je bil na lovu, obdan z zajci in psi, in je ošabno klical na pomoč ter za kazen okamenel. Torej, ko se boste povzpeli na »Primoža«, ne bodite ošabni, kajti lahko se zgodi, da boste okameneli. Da, res je... Okameneli boste od prelepega razgleda, ki se odpira z južne strani obeh cerkv! Menina planina, Krvavec, Kamnik, Domžale, Ljubljana... Eh, pa kaj bi naštevati! Tak razgled vas bo stal nič več kot urico zmerne vzpona, če boste jeklenega konjčka pustili v Stahovici. Pot lahko nadaljujete po udobnem kolovozu ali pa jo mahnete po gozdnih bližnjicah. Vsekakor ne hitite, vzemite si čas zase in za opazovanje okolice! Med vikendi se lahko na vrhu celo okrepčate s toplimi in hladnimi napitki. V hiši poleg cerkve sv. Primoža so planinski zanesen-

jaki priložnostno odprli mini okrepčevalnico. Potrebujete še dodatno vzpodbudo?

Pot na Sv. Primoža je primerna v vseh letnih časih. Poleti, da se umaknemo z razbeljenega betona, in pozimi, da stopimo iz duše-če ljubljanske megle v stik s soncem ter svežim zrakom. Med lahkotnim pohajkovanjem boste imeli dovolj časa in sapa, da si boste lahko prepevali: »Grem v planine, la, la, la... kamniški lepi kot, ker lepše ni nikjer drugod!«.

INFO

Do vznožja se pripejemo po cesti, ki vodi iz Kamnika v dolino Kamniške Bistrice. Avto pustimo ob cesti ali na parkirišču pri Calciu (med vikendom!). Do vrha 845 metrov visoke vzpetine potrebujemo približno um hoje, za vrniče pa trideset ure. Izlet je primeren tako za starejše kot tudi za družine z majhnimi otroki. Med vikendom je okrepčevalnica ob cerkvi odprta. Če je veliko snega, lahko tik pod vrhom drsi!

• Dodatne informacije
http://www.geocities.com/sv_primoz/

PELI SMO ... IN PELI BOMO...

(tako je mati d'jala)

KDO: Mešani pevski zbor Društva upokojencev Žerjavčki Trzin (11 pevcev, 17 pevk – podarki iz leta 2004)
KDAJ: Pred letom 2004 in še naprej
KJE: Na pevskih vajah vsak četrtek v stari osnovni šoli Trzin, na 15 nastopih (leto 2004), Dom starejših Mengeš, Dom starejših v Ljubljani v Štepanji vasi in na Koleziji, ob državnih praznikih v Trzinu: 8. februar, 25. junij, 26. december, na komemoraciji v Trzinu, na žalni seji za pokojnim Ivkom Ručigajem – pevcem našega zbora, pri trzinskih društvih (Turistično društvo, Zveza borcev, Društvo upokojencev Žerjavčki), na samostojnem nastopu Trzin pleše in poje
NAŠA PEVOVODKINJA: prof. Alenka Markus
KAJ POJEMO: domovinske (za proslave), žalostinke (komemoracije, žalna seja), narodne pesmi (martinovanje), priredbe, operne arije (samostojni koncert)
MANJKA NAM: pevec (basisti, tenorji)
NAŠA ZAHVALA: Občini Trzin, naši publiki iz Trzina, trzinskim društvom za sodelovanje
NASA ŽELJA: Zadovoljstvo naših poslušalcev in njihovo vzpodbujanje pevskega zbora

VABILO ZA LETO 2005

Bodite naši poslušalci na predstavi TRZIN PLEŠE IN POJE, ki bo v petek, 27. maja 2005, ob 18. uri v kulturnem domu v Trzinu.

BODITE NAŠA PUBLIKA NA PRIREDITVAH NAŠIH DRUŠTEV V TRZINU, ko vam bomo zapeli!

Pesem v Trzinu je doma, naj poveže nas!

Za pevski zbor:
Lučka Zupan, zborovska pevka

Sv. Primož (vir: http://www.geocities.com/sv_primoz/)

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

Planinstva ja v Odsevu preveč...

<http://onger.org/>

... so se glasile besede na enem od občinskih odborov. Seveda te besede težko argumentirano izpodbijamo – če nas pač takrat ni zraven. Verjamejo pa, da so bile izrečene le kot plod nepoznavanja razmer v planinskem društvu in planinstvu nasploh.

Kaj pripravljamo v bližnji prihodnosti za vas (informacije o odhodih na plakatih in na naših spletnih straneh <http://onger.org/>)?

IZLETI V NASLEDNJEM MESECU

Če vodnik oceni, da razmere ne dopuščajo vorne izvedbe izleta, ima pravico izlet odpovedati oz. spremeniti cilj. Možni dodatni izleti...

- sre. 23.02. ali čet. 24.02.05
VO: Nočno prečenje Velike planine (Miha) – ob polni luni peš in s smučmi
- ned. 06.03.05 MO: Trebnji Vrh (Tomaž) – izlet članov MO (PS Bibe)
- sob. 12.03.05 VO: Gradiška tura (Emil & Boštjan) – Učenje hoje in plezanja po zelo zahtevnih zavarovanih plezalnih poteh
- ned. 13.03.05 MO: Krim (Nataša) – izlet za st. člane MO
- sob. 19.03.05 Predvidoma »čistilna akcija« v Trzinu
- ned. 20.03.05 VO: turni smuk: pl. Lipanca – Mrežce – Brda (Miha)
- ned. 03.04.05 MO: Pekel pri Borovnici – Pokojišče (Tomaž & Emil) – izlet članov MO (PS Bibe)
- sob. 09.04.05 VO: Vremščica (Irena) – (-50 vrhov)
- sob. 16.04.05 in ned. 17.04.05 VO: Komna: »tečaj« hoje v snegu (Emil & Dušan)
- pet. 22.04.05 VO: Cicelj (Boštjan) – popoldanski izlet (-50 vrhov)
- sob. 23.04.05 VO: Hudi konec – Kamniški vrh (Emil) – Polovski poti na znani vrh

Izletov je sedaj na pretek – pridružite se nam, ne bo vam žal. Seveda pa niso izključene razne akcije, ki bodo naknadno uvrščene v program.

Nam je pa izredno žal, da se marsikatera akcija (sploh vzgojne akcije za odrasle) ne udeležuje več ljudi. Čudi nas, da za pridobivanje znanja ni zanimanja.

Lep pozdrav, urednik Miro!

Ko sem zagledala Odsev, sem se zgrozila, saj sem takoj pomislila ob takem ovitku, da je občina Trzin umrla. Upam, da je prva in zadnja številka taka; občini Trzin dajem črno piko v opomin. Če ni denarja za boljši izvod, ga ni treba tatisniti. Vem pa, da ga je za vse neumnosti vedno dovolj.

Lep pozdrav vsem v uredništvu
Zvonka Žnidarič

Okrogla miza »Prihodnost planinstva v Trzinu«

Ze večkrat napovedana okrogla miza se bo zgodila ... predvidevamo, da zelo kmalu (začetek marca). Obvestili vas bomo prek plakatov. Katere bodo glavne točke tega posvetovanja, kamor bodo povabljeni predstavniki trzinskih društev, ki se ukvarjajo s podobno dejavnostjo kot planinsko društvo, občine, predstavnik meddržavnega odbora Kamniško-bistriškega območja, predstavnik PZS, bivši predsedniki društva ...? Govorili bomo o izletništvu v društvu in izboljšanju kakovosti izletov, izobraževanju vodnikov, odgovornosti vodnikov in društva, izobraževanju za občane Trzina, člani mladinskega oddelka bodo predstavili dejavnost oddelka in vizijo le-tega v prihodnosti. Govorili bomo o problemih markacistov, o športno-plezalnem oddelku, ideji o novi planinski hišici, o boljši obveščenosti prebivalcev Trzina in prizadevanjih za pritegnitev čim širšega kroga za planinstvo navdušenih ljudi pod okrilje društva, o ugodnostih članstva v društvu, sodelovanju z drugimi društvi in občino. Vabimo vas, da se okrogle mize udeležite, saj boste s tem pripomogli k novemu zagonu enega starejših trzinskih društev.

Kratke novice:

- 29. 1. 2005: Organizirali smo izlet na Viševnik (2050 m). 8 udeležencev (iz Trzina) se je v spremenljivem vremenu, ki so ga zaznamovali silovitih sunki vetra, povzpelo na ta pozimi zelo obiskani vrh. Za tri udeležence je bila to prva prava zimska tura.
- 8. 2. 2005: 110 let je praznovala najstarejša še izhajajoča slovenska revija – Planinski vestnik. Za tiste, ki ne veste: trzinska knjižnica se imenuje po prof. Tinetu Orlu, ki je kar 30 let urejal to izjemno revijo. V hišici planinskega društva pa je urejena njegova spominska soba.
- Članarino planinskemu društvu lahko (končno) plačate v papirnici Čačka ter pri dežurnem v Centru Ivana Hribarja (od marca dalje).

KUD Franca Kotarja Trzin
vabi vse člane in simpatizerje društva
na

REDNI OBČNI ZBOR

ki bo v petek, 11. 3., ob 19.00 v
dvorani KUD-a.

Vijudno vabljeni!

Paličnjaki

 a rubriko o zanimivih živalih, ki živijo v Trzinu, bodisi v naravi, bodisi kot udomačene, sem se tokrat odpravila v trzinsko osnovno šolo.

Idejo mi je dala naša lektorica Marija Lukan, ki mi je že pred časom svetlovala, naj si grem na šolo ogledat paličnjake in o njih kaj napišem v Odsevu. Sama sem na paličnjake že čisto pozabila. Dolgo je namreč že, kar sem sama obiskovala osnovno šolo, kakih deset let, od drugega razreda pa še veliko več (v 2.a je namreč postavljen terarij s paličnjaki). Zlatih ribic (ali pa so bile morda kake druge vrste) se še spomnim, a na paličnjake, nanje sem pa res čisto pozabila. Morda ravno zato, ker je glavna »vrtilina« paličnjakov ta, da se tako dobro stopijo z naravo, da hitro lahko spregledaš, s kom imaš opravka, z žuželko ali z vejico kakega grma. Vendar niso mojstri preobrazbe tile paličnjaki, sploh ne. Paličnjaki živijo celo svoje življenje pod krinko, že tudi kot majhne ličinke. Čeprav je potrebno pozorno oko in malo radovednosti, ki zadrži opazovalca nekaj časa pred terarijem, ko se vpraša, čemu služi z robidovjem napolnjena steklena posoda sredi hodnika, pa ta mala krhka bitja zmorejo s svojo posebno pojavo kar za nekaj časa zadržati opazovalcev pogled.

Za svoj novi domek se imajo zahvaliti učiteljici Zvonki Majdič, ki jih je v šolo Trzin prinesla po udeležbi nekega naravoslovnega seminarja, kjer jih je prejela v dar. Ker so jih dobili tudi nekateri drugi učitelji, lahko sklepamo, da imajo paličnjake tudi na nekaterih drugih osnovnih šolah po Sloveniji. A od tega je vendarle minilo že kar nekaj časa, in ni rečeno, da so tudi drugje tako vestno skrbeli zanje kot v Trzinu. A roko na srce, z nataliteto paličnjaki vendarle nimajo problemov. In ko imaš enkrat gospo-
da in gospo v terariju skupaj, ne mine dolgo in že se številka stanovalcev steklenega doma drastično povzpne. Včasih celo preveč visoko, tako da so potrebni takojšnji ukrepi, kar pomeni, da nekaj paličnjakov odnesejo učenci s seboj domov, in tako njihovo število v Trzinu lepo narašča. Seveda pa to niti približno ne pomeni, da je Trzin njihovo naravno okolje. Paličnjaki, kakršne imajo na šoli, so sicer doma v Vietnamu. In ker je tam zrak neprimerno bolj vlažen kot pri nas, je tudi za to potrebno poskrbeti, in sicer tako, da se notranjost terarija vsak dan poškrpi z

vodno. Poleg škropljenja in robidovih vejic, ki jih je potrebno enkrat na teden zamenjati, da so kolikor toliko sveže, pa je to tudi edina skrb, ki jo te živalce zahtevajo. To radi postorijo kar otroci sami, čez poletje pa gospa Zvonka oba terarija odpelje kar k sebi domov, saj je lakrat šola večino časa prazna, in ni nikogar, ki bi skrbel zanje. Za sveže robidovje menda skrbi tudi

mama enega izmed otrok, tako da ni skrbi, da bi na paličnjake kdaj pozabili. Otroci jih imajo sploh radi. Do njih so nežni, radi opazujejo, kako se iz ličink izležejo mladi paličnjaki in se jih na splošno prav nič ne bojijo. In kaj se otroci lahko naučijo od take domače živali, kot je paličnjak? Po besedah Majdičeve predvsem to, da moraš s tako krhkimi živalicami ravnati nežno, pa da se naučijo premagovati strah pred živalmi, katerih niso vajeni ali izgledajo nenavadno. Pomembno je tudi, da se naučijo biti skrbni, iz naravoslovnega vidika pa je zanimiva tudi paličnjakova levitev. Paličnjaki se namreč levijo kot kače in vsakič, ko zapustijo svoj olevak, postanejo večji.

Sicer pa je paličnjakov kar nekaj vrst. Poleg vietnamskega so še indijski, pa orjaški trnasti in bodičasti paličnjak ter živi list. Tako se imenuje vrsta paličnjaka, ki je na las podobna resničnemu zelenemu listu drevesa iz njegovega naravnega okolja. Sploh pa prav vse vrste paličnjakov z obliko, barvo in vedenjem posnemajo rastline. Če ne bi vsake toliko časa pomigali s svojimi nožicami, bi bila podobnost skoraj absolutna. Morda si kakšne povratne komunikacije od paličnjakov res ne moremo želeli, a vendar je nadvse čudovito in vznemirljivo imeti priložnost vstopiti v nenavaden svet žuželk, še toliko boljše pa je, če se ta priložnost ponudi otrokom. Z opazovanjem mikrokozmosa se namreč lahko veliko naučimo o svetu naše dimenzije.

besedilo in fotografije: Jana Urbas

Potopis Tajska (II.del)

Skoraj posvojeni

Bilo je pozno popoldan in nad čisto običajno, nič kaj posebno razburljivo tajsko mestoce je počasi legal mrak, ko sva se z avtobusom pripeljali v Lampang. Poiskali sva si prenočišče, na najinem potovanju eno izmed ne preveč prisrčnih, in odšli na nočni lov za prigrizkom. Ko se začne večeriti, v vsakem kraju na ulici postavijo nočni market s hrano, kjer v vok-ih po hitrem postopku pripravljajo odlično hrano, po večini riz in rižve rezance z vsemi možnimi dodatki. Stopila sem v bližnjo trgovino po Singha pivo. Ko sem se vrnila, je Katja pred trgovino klepetala z že na prvi pogled simpatično tajsko družino: očetom, mamo in dvema osnovnošolkama. Izrabila sem priložnost in jih vprašala, če morda vedo, kje je znamenita zeliščna savna. Mama, ki ji je bilo ime Deng in je izgledala mlajša od svoje najstarejše štirinajstletne hčerke Jen, se je takoj ponudila, da naju naslednje jutro odpelje tja. Gospa Deng je zjutraj skupaj s Jen res prišla po naju okoli devete ure, poskrbeli za zajtrk ter naju odpeljala do savne. Najbolj me je zabavalo, ker niti ena niti druga ni znala angleško. Sporazumevali smo se na različne načine. Deng je sicer znala nekaj besed, ampak res zelo malo, pomagala ji je Jen z elektronskim prevajalcem ali pa midve z okrnjenim angleško-tajskim slovarčkom v Lonely Planet-u. Glavni medij komunikacije pa je bil oče, ki je sicer dobro govoril angleško, toda hil je v službi. Deng ga je vsake toliko časa poklicala na mobilca, jaz pa sem se morala pogovarjati z ajim. Takoj nama je predlagal, da lahko, če želiva, ostaneva tisti dan pri njih kot gostji. Prvih nekaj trenutkov sva bili glede tega neodločeni, nazadnje pa sva v to privolili, saj sva obe čutili, da je ta družina vredna zaupanja. Kasneje smo najino priljago iz hotela odpeljali k njim domov in verjetno je Deng prav ob pogledu na najino ubogo hotelsko sobico, kjer sva imeli čez cel prostor napejlane vrvice, na katerih sva sušili ponošene popotniške cunje, dobila vtis, da nimava kaj prida denarja. Ni čudno, da mi je kasneje gospod po telefonu zavzeto razlagal, da lahko brez zadržkov uporabljava njegova ali ženina oblačila. Pa tudi Deng je Katji v roke tiščala neke svoje blače, češ, ti bodo že še prišle prav. Potem sta naju Tajki cel dan vozili naokoli: na kosilo, v muzeje, v templje, na tržnice, kjer nama je Deng kupila skoraj vse, kar sva malo bolj z zanimanjem pogledali... V nakupovalnem centru smo se celo slikale. Bilo je zelo smešno, kajr! Tajci obožujejo vse, kar je otroško prisrčnega, to pa pomeni, da smo pri slikanju menjavale ozadja ter plišaste igrače, ki smo jih držale v rokah. Poleg tega se je morala pred fotografiranjem Jen dobro napudrati, saj je hotela biti približno tako bela kot medve. V Aziji si večina žensk želi biti belih, se pravi ravno obratno kot pri nas, kjer si vsi želimo lepo zarjavelo polt. V vsaki trgovini so obilno založeni s kremami za pobelitev, na ulici pa nikakor niso redkost ženske, ki z beljenjem tako pretiravajo, da so videti kot žalostni klovni. In

nobeno presenečenje ni, če te na ulici ustavljajo in te začnejo božati po rokah in licih, joj, kako imate lepo polt!

Oče je medtem nenehno preverjal, če se dobro počutiva, če nama je všeč, kaj si še želiva videti, kaj bi želeli jesti za večerjo ter nama prigovarjal, naj se počutiva kot doma.

Zvečer, ko se je vrnil iz službe, smo odšli v neko boljšo lepo urejeno restavracijo, čisto po tajskem okusu okraščeno z novoletnimi lučkami. Za konec pa smo si privoščili še večerni sprehod po mestu, nato pa smo v njihovem domu sedli pred televizor, kjer smo ob gledanju poročili jedli sadje. Naslednje jutro, ko sva se dobro naspali v sobici njihovega sina, ki študira v Chiang Mai-u, so naju postregli z zajtrkom, oče pa se je, še preden je odhitel na delo, pozanimal, kdaj imava letalski let v Slovenijo, češ da se bodo prišli posloviti na bangkoško letališče. Ko smo se poslovili, naju je Deng odpeljala na avtobusno postajo in nama za nameček kupila še karti. Počutili sva se kot del njihove družine.

Opice

Po ogledu zgodovinskega mesta Sukhotai, kjer sva si s kolesoma ogledali veliko starih templjev in ruševin nekdanje tajске prestolnice, sva se odpravili v Lopburi oz. mesto opic. Kar se tiče tega kraja, so bila najina pričakovanja neizpolnjena, saj sva si predstavljali, da so tam opice prevladujoče prebivalke. Zamišljali sva si jih, kako naju bodo napadle, čim bova skočili z vlaka, kako tekajo naokoli po ulicah in skušajo oropati nič hudega sluteče turiste... Nazadnje pa jih ni bilo videti nikjer! Kako? Zakaj? Morda zaradi pozne ure že spijo, sva se tolažili, in urinjeni legli spat. Naslednje jutro sva od recepcije hotela izvedeli, da ti najbližji človekovi živalski sorodniki prebivajo v samo določenem predelu mesta okoli dveh, nekoč hinduističnih templjev. Tako sva svoje korenine odšli raziskovati tja. Najprej sva si ogledali budističen tempelj San Phra Kan, v katerem še vedno hranijo podobo hinduistične boginje Kali, na katero verniki lepijo zlate lističe in pred njo darujejo lotosove cvetove, kadilo in hrano. Pri tem se na kolenih priklanjajo sveti podobji in molijo. Okoli templja pa se podi nenavadno veliko število igrivih in na prvi pogled simpatičnih opic, ki pa znajo biti tudi zelo nevarne. Prava rezidenca opic je svetinja v ruševinah, imenovana Prang Sar na drugi strani

ceste. Videti pa jih je tudi v bližnji okolici obeh templjev, npr. kako tečejo čez ceste in ovirajo promet ali pa kako hodijo po okenskih policah bližnjih zgradb.

Na opice sva kasneje naleteli tudi v Kambožji in prav nikjer nisva imeli kaj prida dobrih izkušenj s temi zvermi. V Angkor Wat-u sva morali kar dobro pritisniti na pedala koles, da sva jim ušli, še bolj pa sem bila v nevarnosti v Kompong Cham-u. V tistem mestecu sva najeli motor »v paketu« z motoristom. V Kambožji namreč večinoma ne dovolijo, da bi si sposodil samo motornega konjička. Sicer sva si tisti dan želeli najeti le kolesi in z njima sami raziskovati okolico, toda motorist je bil res obupan, češ da nima denarja, in naju je rotil že dva dni skupaj. Nazadnje je tako spustil ceno, da sva popustili, saj je bila le-ta enaka ceni najema koles. Med drugim smo se odpeljali do dveh gričev, ki sta ležala eden nasproti drugemu. Večji hrib se je imenoval Phnom Srei oz. Zenska gora, manjši pa Phnom Pross - Moška gora. Legenda pravi, da so pred davnimi časi ženske in moški gradili vsak svojo goro in na njej stupo (tempelj). Zmagali naj bi tisti, ki bi zgradili višjo stupo – to so bile ženske. Le-te so neprestano pridno delale, moški pa so veliki spali in lenarili. Od takrat dalje ženskam za nagrado ob zmagi ni več potrebno prositi moških za roko, ko se hočejo poročiti. Moram pa priznati, da je bilo na Moški gori, njihovega porazu navkljub, veliko bolj živahno in polno dogajanja. Okoli templja so prodajali sok iz sladkornega trsa, kokosove orehe in banane, v templju pa je medtem potekal obred, med katerim je menih sedel pred verniki na stolu in molil v mikrofon. Na preprogah, razprostrtih po tleh, so sedeli verniki in za njim recitali mantrе oz. molilne obrazce. Največ je bilo bikhunk, žensk, zaprišeženih meništvu, z obritimi glavami in oblečenih v bele bluže. Z rokami v molilnem položaju so se na trenutke priklanjale, prižigale kadilo in svečke ter iz manjših posodic v večje stresale cvetje. Vse to so darovale Budi. Tudi moških ni manjkalo, le da so ti sedeli bolj ob strani in imeli opravka z denarnimi zadevami. Vmes so tudi jedli in pili čaj. Tudi nama so postregli. Zunaj templja pa so po drevesih skakljale opice, ki naj bi bile, pri zatirjevanju najinega zasebnega voznika motorja, popolnoma krotke in miroljubne. Sicer mu nisva popolnoma verjeli, toda še vseeno sva si želeli narediti nekaj fotografij teh živali. Ko sva ravno končali s fotografiranjem in hoteli oditi proč, sta dve opici v najini neposredni bližini začeli na vse grlo renčati in kazati ostre zobe kot pobesnela psa in se hip za tem krvoločno pognali v napad. Katji je nekako uspelo zbežati, jaz pa sem se ju v histeričnem diru otepal z nahrbtnikom ter ob tem kričala, da je bilo slišati, kot da bi me nekdo dajal iz kože. Na koncu mi jih je le uspelo prepoditi, še preden bi prišlo do usodnega ugriza, ki bi pripeljal do tetanusu... Ob vsej moji nesreči pa sem na koncu namesto tolažbe zaslužila le neizmeren smeh najinega motorista, ki je zaradi krohota komaj prišel do sapa. Sicer pa sem bila o teh živalih dobobra posvarjena, še preden sem odšla na potovanje – da to hudo, mi je rekel prijatelj, in naj se jih zato raje izogibam!

(nadaljevanje prihodnjič)

Mirjam Štih

Vsi ljudje brez izjeme težijo k sreči, ne glede na to, kako različne ceste se stekajo k njej. Vse poti imajo ta cilj.

Blažna Pascaj

TEČAJ VARNEGA DELA S TRAKTORJEM PRI SPRAVILU LESA NA DOBENU

Gozdarji Zavoda za gozdove Slovenije (ZGS), KE Domžale, smo 8. decembra 2004 v sodelovanju z inštruktorjem Srednje gozdarske in lesarske šole iz Postojne ter občinama Trzin in Mengeš za lastnike gozdov organizirali enodneveni tečaj varnega dela s traktorjem pri spravilu lesa iz gozda. Udeležilo se ga je 10 gozdnih posestnikov z območja občine Trzin in 11 z območja občine Mengeš. Stroške tečaja so pokrili ZGS iz proračuna RS ter občini Trzin in Mengeš, ki sta pokazali dober posluš za svoje občane, lastnike gozdov.

Teoretični del tečaja je potekal v gostilni pri Ručigaju na Dobenu. Uvodnem pozdravu je sledilo predavanje o traktorju kot osnovnem delovnem stroju za spravilo lesa iz gozda. Poudarek je seveda bil na prirejenem kmetijskem traktorju, vendar je izkušeni inštruktor postregel tudi z vrsto podatkov o specializiranih gozdarskih traktorjih, ki se vse več uporabljajo tudi pri spravilu v zasebnem, kmečkem gozdu. S pomočjo grafskopa je inštruktor nizal podatke o moči različnih traktorjev, njihovi teži, dimenzijah, pogonu in tudi njihovih cenah. Poudaril je bistvene razlike vožnje s traktorjem od vožnje z drugimi motornimi vozili, ki izvirajo iz pogona motorja (spredaj, zadaj), prestavnih razmerij, načina zaviranja, vlečenja bremen idr. Sodobni traktorji so tehnično zelo dovršena vozila, dosegajo razmeroma velike hitrosti, vendar kljub vsemu ostajajo delovni stroji, ki zahtevajo izkušenega strojnika, vedno pripravljeneja tudi na nepredvidene težave. To zadnje velja zlasti pri delu v gozdu.

Inštruktor je spregovoril tudi o ergonomiji pri delu s traktorji, oskrbovanju in vzdrževanju traktorjev, uporabi ekoloških goriv in maziv, rednih in obdobjnih pregledih in dodatni opremljenosti traktorjev. Posebno pozornost je posvetil vitlom (pogon, položaj, upravljanje, moč) ter jeklenim vrvm, ki se uporabljajo za privlačenje in vlačenje bremen.

Veliko govora je bilo o nevarnostih pri spravilu lesa in nesrečah pri delu v gozdu. Na žalost smo v Sloveniji čisto pri vrhu v Evropi po številu smrtnih nesreč na leto pri delu v gozdu. Spravilo lesa s traktorjem je zelo nevarno opravilo! Inštruktor je navedel ogromno praktičnih primerov z obrazložitvijo vzroka nesreče, velikokrat je bil zraven tudi sam. Osebnе izkušnje so predavanje zelo poživile, poleg tega so tečajniki tudi sami marsikaj povprašali inštruktorja.

Pogovorili smo se tudi o tehnikah varnega in učinkovitega spravila lesa ter organizaciji varnega spravila. Pri tako težkem in nevarnem delu je zelo pomembno, da ne delamo sami. Ravno tako pomembno pa je, da vsi delavci na delovišču upoštevajo dogovorjena pravila in znake ter v vsakem trenutku naredijo vse za varnost sebe in sodelavcev. Osnova so seveda osebna zaščitna sredstva (čevlji, obleka, rokavice, čelada!), potem pride na visto vse ostalo.

Po končanem teoretičnem delu smo se odpravili na delovišče v »Boitovo talngo«, kjer je že bilo podrtih nekaj dreves. Tam smo si nadeli čelade, traktor je bil pripravljen, sicer bi sledila obvezna priprava in pregled traktorja pred začetkom dela. Pomembno je, da so že opravljena pripravljala na dela v gozdu (podiranje in priprava lesa, urejeno sečišče, pripravljena vlaka, izbrano odlagalnišče za les, opravljena zaščita stoječega drevoja). Nato smo se lotili prikaza faz spravila lesa na delovišču. Največ časa smo posvetili privlačenju, in sicer povezovanju različnih sortimentov, signaliziranju in delu pomočnika s poudarkom na varnem delu ter privlačenju v različnih smereh z uporabo škripca. Temu naj bi sledila polna vožnja, odvezovanje lesa in rampanje. Sledijo obvezna opravila po končanem spravilu lesa – v sestoji, na vlaki in na traktorju. V prvem primeru hočemo za sabo pustiti urejen gozd, v drugem poskrbimo za vlako, da ne bo le za enkratno uporabo, v tretjem pa si verjetno vsak želi čim bolj urejen in dobro vzdrževan traktor, ki ga bo lahko čim dlje koristno uporabljal.

Na koncu smo si seveda zaslužili toplo malico pri Ručigaju. Ko smo se odtajali, so stekli tudi jeziki in čutili je bilo, da je vsakdo odnesel s sabo koristen nasvet, izkušnjo, ki mu bo morda kdaj pomagala boljše in zlasti bolj varno opraviti delo v gozdu.

Bogdan Bartol

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se ho dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinčji!

23. 2. 05	VO PD Onger Trzin	Nočno prečenje Velike planine (lahko tudi 24. 2. - odvisno od razmer)
24. 2. 05	17.00 TD Trzin	Predavanje o Naturi 2000 in varstvu narave - sodelavki Zavoda RS za varstvo naravnih dediščin - OE Kranj, ga. Sonja Rozman Bizjak in ga. Tadeja Šubic
25. 2. 05	16.00 DU Žerjavčki	Občni zbor Društva upokojencev Žerjavčki (avla OŠ Trzin)
5. 3. 05	19:00 TD Trzin	Predstavitve pesniških zbirk Helene Ogorelec in Ive Rejc (dvorana Marjance Ručigaj)
6. 3. 05	MO PD Onger Trzin	Trebnji vrh (izlet za najmlajše člane PD)
10. 3. 05	17:00 TD Trzin	Začetek vaj za folklorno skupino OŠ in TD - avla OŠ
11. 3. 05	18:00 TD Trzin in OŠ Trzin	Gregorjevo ob Pšati /most pri OŠ Trzin/
11. 3. 05	19:00 KUD F. Kotar Trzin	Redni občni zbor
12. 3. 05	7:00 VO PD Onger Trzin	Gradiška Tura - Učenje hoje in plezanja po zelo zah-levnih zavarovanih plezalnih poteh
12. 3. 05	16.00 DU Žerjavčki	Gledališka predstava v dvorani KUD-a Franca Kotarja Trzin
12. 3. 05	ŠD Trzin	Košarkarska lekma Utrip Trzin : KK Vipava (telovadnica OŠ Trzin)
13. 3. 05	MO PD Onger Trzin	Krim
16. 3. 05	župan	Kulturni večer ob svet. dnevu poezije
19. 3. 05		Vseobčinska čistilna akcija
19. 3. 05	ŠD Trzin	Turnir košarkarskih trojk
20. 3. 05	VO PD Onger Trzin	turni smuk: pl. Lipanca - Mrežce - Brda
22. 3. 05	16:00 TD Trzin in DPM Trzin	Velikonočna delavnica (avla OŠ Trzin)
22. 3. 05		19. festival Turizmu pomaga lastna glava - tur. podmladek Trzina se predstavi na temo Ledenice in ledeničarstvo v Trzinu na reg. tekmovanju na Rodici
31. 3. 05	JKP Prodnik	Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev in zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov
31. 3. 05	19:00 TD Trzin	Občni zbor TD
marec	PD Onger Trzin	Okrogla miza "Prihodnost planinstva v Trzinu" (dvorana Marjance Ručigaj)
3. 4. 05	MO PD Onger Trzin	Pekel pri Borovnici - Pokojišče
9. 4. 05	VO PD Onger Trzin	Vremščica
16.-17. 4. 05	VO PD Onger Trzin	Komna: »tečaj« hoje v snegu (če bo dovolj prijav!)
22. 4. 05	VO PD Onger Trzin	Cicej (popoldanski izlet)
23. 4. 05	VO PD Onger Trzin	Hudi konec - Kamniški vrh - Po lovski poti na znani vrh

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin tudi v Občinskem informativnem središču, Ljubljanska c. 12 / 1, tel. 564 47 30.
Natančnejše informacije o izletih PD na spletni strani: <http://onger.org/>

Ste se danes že nasmejali?

Menjava vodstva

Nadzorni svet meni, da ima podjetje premajhen dobiček. Zato nastavi novega direktorja, brezobzirnega japija, ki ve, kaj je treba storiti. Načrt je jaseen: odpustiti vse tiste, ki premalo delajo. Novi šef se napoti na promenado po pisarnah. V prvi sobi naleti na desetine zaposlenih. Zapiči se v enega, ki se nezainteresirano naslanja na steno,

videti je, kor da se naslanja že od nekdaj. Japi se mu približa, ga ostro pogleda in sikajoče vpraša: "Ej ti koliko zaslužiš na teden?"

Tip mu nepričakovano odvrne: "40 jurjev. Zakaj sprašuješ?"

Šef seže po denarnici in iz nje izvleče štiri cankarje, jih zlati v tipovo roko in njemu ter vsej sobi oznani: "Evo ti tedenska plača. zdaj pa izgini in se več nikoli ne prikaži!"

Tip odkoraka, japi si ponosno popravi kravatno, se razgleda po zaposlenih in z zadovoljnim nasmeškom reče:

"Mi lahko kdo pove, kaj je ta lenuh sploh počel tukaj?"

Tišino prekine glas:

"Tukaj nič, le od časa do časa prinese kakšno pivo."

DESUS ZA VSE GENERACIJE

Ze dva mandata smo uspešna parlamentarna stranka. Naši poslanci so gornje geslo in strankin politični program uspešno uresničevali kot samostojna in koalicijska stranka. Veliko obljubljenega smo uresničili. Prizadevali smo si za pravično socialno državo. Usmerjeni smo bili k stabilni gospodarski rasti in največjo možno mero moči smo namenjali boju proti pritiskom, da niso hile načete temeljne pravice socialno ogroženih, invalidov in upokojencev.

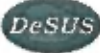
Po zaslugi poslancev je pokojnina postala ustavna pravica. Brez 4 poslancev v državnem zboru in 152 svetnikov v občinskih svetih in njihovega glasu za socialne pravice, bi bilo danes stanje na socialnem področju slabše. Nenehno se upirajo pritiskom po pokojninski reformi (na slabše). Stranko smo ustanovili pred 15 leti. Demokratično se homo borili ne le za pokojnine tistih, ki jih že imamo. Teh nam ne bodo vzeli. Skrhli nas za tiste, ki imajo do upokojitve še 5,10 ali 15 let. Skrhli nas, da ne bo prevladal najbolj grob liberalizem in da bo še nekaj generacij dobivalo zaslužene pokojnine. Za naše sinove in vnuke nam gre. Zanje se je vredno politično boriti. Pridružite se nam. V DeSUS je več kot 66.000 članov in organizirani smo v 157 občinah v Sloveniji.

Ce se želite včlaniti v stranko, so vam vrata široko odprta. Izpolniti priloženi kupon in nam ga pošljite na naslov: DeSUS, Kersnikova 6, Ljubljana.

Ime in priimek:

Naslov:

(obkrožite) DA želim se včlaniti v DeSUS
 DA želim prejemati brezplačne novice
 DeSUS in ne bom se včlanil(a)

Fudi v občini Trzin želimo ustanoviti občinsko organizacijo. Na ustanovni občni zbor bomo povabili vse, ki nam boste poslali izpolnjen gornji obrazec. Vabljeni vsi, ne le upokojenci. Med našimi člani je cca 40% članov, ki še niso upokojeni.

Prijazen pozdrav,

Aleš Kordelj

Član Izvršnega odbora DeSUS

(041 613 692)

Študentski klub Domžale: USPEŠNI DNEVI KULTURE

Dnevi kulture ali DNK, kot se glasi kratica za enega najodmevnejših dogodkov meseca januarja v Domžalah, so za nami. Kulturno dogajanje, ki je močno popesnilo sicer zaspelo domžalsko sceno, je tudi letos privabilo nemalo ljubiteljev kulture, manjkali pa niso niti tisti, ki se kulturi sicer bolj redko približajo. Cirkusanti, glasbeniki, igralci, cisticani, osnovnošolci, upokojenci in številni obiskovalci so pripomogli k izredno lepo izpeljani prireditvi. Vsekakor gre pohvala tudi upravnemu odboru Študentskega kluba Domžale, katerega člani so v prireditev vložili ogromno svojega časa in še več truda. Odziv obiskovalcev prireditev je zagotovo najlepša zahvala za ves trud. Pohvalni velja vse tiste, ki ste kupili vstopnico in se udeležili brezplačnega koncerta oz. predstave Slona in Sadeža, ki sta se v dobrodelni namen odpovedala svojemu honorarju. Samo na koncertu se je tako zbralo več kot 350.000 SIT, kar je močno presleglo pričakovana organizatorja. Denar pa, kot smo že omenjali, gre za družino iz Domžal, natančneje za dva šolobozna otroka. Verjamejo lahko, da jima bo s tem vsaj malo lažje prebiti se skozi srednješolska leta.

- V knjigarni Beseda, ki je gostila četrtek večer Dnevov kulture, smo uživali ob zvokih violine Maje Savnik, predstavi OŠ Roje in razstavah, ki so jih predstavili naši umetniki.
- Da sta Slon in Sadež, ki sta se v dobrodelni namen odpovedala svojemu honorarju, resnično pripravljena na vse, sta pokazala na odru KD-a Franca Bernika, ki se je ta večer prav tako odpovedal svojemu zaslužku. Večer se je nadaljeval v lhanu, kjer je zhrane zabaval Trkaj.
- Na prireditvi Nit življenja, ki jo je otvorila DNK, so se predstavile skoraj vse generacije. Cisticani so nas zabavali s svojo spontanostjo, 2/3 skupine Skat z odlično priredbo Prešernove Pod oknom, Ljudske pevke pa so nam zagotovile, da slovenska pesem ne bo zamrla.
- Filmske ure je v študentskem klubu popestril režiser Jan Cvitkovič.
- Na osnovnih šolah v Domžalah se je predstavil Mini cirkus Buffetto, v KD pa je otroke zabaval Teater Cizamo, s katerim so se otroci lotili tudi izdelovanja klecnov.
- Zaključek DNK pa je pospremil Matjaž Javšnik z improvizatorji. Da je bilo dobro urico v dvorani slišati le smeh, ne gre dvomiti. Ponočni smo lahko na odziv društev, ki so se nam pridružili pri tokratnih Dnevih kulture, saj smo tokrat resnično lahko pokazali za vsakega nekaj. Zato ker ste vsi vi pokazali, da verjamete v študentski klub Domžale, bo delo mladih v klubu v prihodnje še toliko lažje, veselje do ustvarjanja takih in podobnih prireditev pa še večje. Nasvidenje prihodnje leto – na Dnevih kulture!

Mateja Kegel

SPOŠTOVANE BRALKE, SPOŠTOVANI BRALCI ODSEVA!

V rokah držite zadnjo številko našega glasila, ki ga je napisala in uredila dosedanja uredniška skupina. To je 93. številka Odseva po vrsti, ki smo jih ustvarili od decembra leta 1996 naprej. Trudili smo se, da bi kar najbolj vdeležili življenje našega kraja da bi tudi za znanke pustili pričevanja o tem, kakšen je Trzin zdaj. Najprej smo si prizadevali, da bi postali samostojna občina, kasneje smo skušali po svojih najboljših močeh pomagati, da bi kar najboljše zaživela in da bi bila prijetna, urejena, svojim prebivalcem prijazna občina. Skušali smo tudi kar najboljše predstavljati zanimive člane naše skupnosti in ob spominjanju nekaterim pred pozabo ubraniti spomine na preteklosti.

Trudili smo se, toda kdor dela, naredi tudi napake. Nismo nezmotljivi, nikakor! Vsem bralkam in bralcem se opravičujemo za te napake, nevednosti in pomanjklivosti. Nikogar nismo želeli prizadeti, zato nam je žal, če smo po nerodnosti to storili. Radi smo imeli ta časopis in smo ga radi pisali, čeprav smo, kot sem omenil v Uvodniku prejšnje številke, to delo včasih tudi zasovražili. To mojo izpoved so nekateri, kot običajno, narobe razumeli, češ, da smo naš časopis sovražili. Daleč od tega, radi smo ga imeli in radi smo ga urejali, ker smo mislili, da opravljamo dobro delo, da je dobra obveščenost koristna za večjo demokratičnost in motiviranost ljudi ter za njihovo dobro počutje v domačem kraju. Ker smo včasih pokazali tudi na napake, smo si pridobili nekaj sovražnikov. Ti so izkoristili knjigovodske prikaze poslovanja našega časopisa in se zdaj triumfalno nasmitajo. Mi se ne počutimo poraženi. Zgodovina bo dala pravo vrednost sedanjim dogajanjem.

Bodočim pripravljencem in urejevalcem Odseva želimo, da bi pri pristojnih naleteli na več razumevanja, kot smo mi, in da bi dobro opravljali svoje delo.

Vsem skupaj pa srečno in nasvidenje!

Uredništvo

Člani proti desni stojijo: Jože Seljak, Petra Musič, Jozi Valenčičak, Tama Prelovsček, Nataša Preth, Emil Pesec, Matjaž Erčulj in Tone Ipavec.
Čepijo: Simon Jugovčič Fink, Marija Lukani in Miro Štebe, spodaj: Andrej Zapanc.

**Za lepo postavo
in lepo kožo!**

Znebite se:

- celulita,
- centimetrov in
- kilogramov.

Načrtno zmanjšanje maščob na problematičnih mestih.

Storite nekaj koristnega za sebe.

Za **brezplačno** testiranje pokličite na tel. **041/538.514.**

Deval d.o.o. **Hypoxi studio** Ljubljanska 13 g, Trzin

Čistilni servis

Depala vas d.o.o.

Depala vas 5, Domžale

Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zaves) • tapisone in tople pode ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem.
Odprto imamo vsak dan od 8h do 19h, ob sobotah od 9h do 13h.

Čistilni servis

CITROËN
TRZIN

**PRODAJA NOVIH VOZIL
STARO ZA NOVO
SERVIS
VULKANIZERSKE STORITVE
OPTIKA
ALARMI**

NOVI C4,
že od 3.420.000,00 SIT dalje.
NA ZALOGI!

AVTOMARKET

AVTOMARKET d.o.o., prodajno servisni center Blatnica 5, 1236 TRZIN, Tel. 01 562-33-00 • Prodaja vozil 01 562-34-50 in 562-34-55 • Fax 01 562-27

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve
Hobotova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

BAHNE®

 Commerce

Za toplo zimo in pomlad
KURILNO OLJE
dostavlja Hubat!

UGODNE CENE - MOŽNOST PLAČILA NA OBR

01/723 09 00 www.hp-commerce

